

2
முருகன் புகழே,

14760
6770

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுதசதகம்.

திறப்புகழ்.

இவை

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபரும
நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதருடைய

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவர்களது மாணுக்கரிலொருவராகிய

A. G. குமாரசாமி அவர்கள்

பொருளுதவிகொண்டு

நாகப்பட்டணம்

நீலலோசனி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு காப்பி 1000

இதன் விலை அனா 4.

1915

Copy Right Registered.

MAHABHARATHAY
P. U. P. SWAMINATHA
HUVANAYUR

78
O. 18. May
25

முருகன் ஹிணை,

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

அருணையம்பதியிலவதரித்த ஸ்ரீ அருணாகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்த்தோத்திரங்கள் ஸ்ரீகுமாரக்கடவுளுக்கு எவ்வாறு இனிய நோத்திரங்களாயிருக்கின்றனவோ அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப் புலவர் அருளிச்செய்த இந்த “வேலாயுதசத்தகம்” “திருப்புகழ்” ஆகிய தூதர்களிடமிருந் தோத்திரங்களும் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பதாவதவற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்குந் இனிது விளங்கும். இப்புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அந்நிதிகளும் அற்புதமுமாயிருக்கின்றன பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தன. இவற்றை நோக்கியே இற்றைக்குப் பதினான்காண்டிற்குமுன்னர் இவ்விரண்டு தூதர்களையும் ஒருங்கே அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தினோம்.

இந்தூதர்களைப் படித்த பக்திமான்கள் பலரும் பற்பல இடங்களிலிருந்து புத்தகம் வேண்டுமென்றே முதியவர்ப்பியும் பிரதிகள் கைவசமில்லாததால் அவர்கள் அவாவைப் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை.

இவ்விஷயத்தை ஆசிரியர் அழகுமுத்துப்புலவர் திருமரபினுடைய எனது அருமைமாணக்கரும் “ஸ்ரீ அம் பலவாணதேசிகபுத்தகசாலைக்” காரிபதரிசியும் “நாகை சன்மார்க்க சங்கத்தின் உபஅக்கிராசனாதிபதியும்” ஸ்ரீ A. G. குமாரசாமிச் செட்டியாரிடம் தெரிவிக்கவே இவ்விரண்டாம்பதிப்பு அச்சியற்றத் தூண்டியியற்றுவதற்காக. இப்புலவர் பெருமானின் சரிதமும் இவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதவுலா” “ஸ்ரீ காயாரோகணக் குறவஞ்சி” என்னும் இர

ண்டுபிரபந்தங்களும் ஸ்ரீ A.G. குமாரசாமி அவர்களின் பெருமூலம் சிரிப்பயனாய்க் கிடைத்துள்ளன. சரித்திரம் இத்துடன் சீட்டுப்பட்டுள்ளது மற்ற இரண்டு நூல்களும் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இதற்காகும் பொருட்சிலவுழுமுதும் இவருடையதே. இவருடைய விடாமூலம் சிவையும்க் பக்தி சிரத்தையையும் பற்றிபாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியை கிண்டோம் இவற்றிதோன்ற சற்கருமங்களை மனமொழி மெய்களால் தினந்தோறும் செய்துகொண்டு சுசஜீவியாய் வாழ்ந்துவரத் திருவருள்புரியும்படி கவியுகவரதராகிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதக்கடவுளின் தீவ்ய திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் தினந்தோறும் வழித்துகின்றோம்.

நாகப்பாடினம், } ஐ. ச. நாகப்பாடினம் பிள்ளை
1—6—15, } நாகை “நீலவேலாசனி” பத்திராசிர்பர்

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திருவடிவாழ்க! சுபம்.

ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

சரித்திரம்.

(இஃது இப்புலவர் பெருமானின் தபையன் சந்ததியில் வந்தவரான ஸ்ரீ அண்ணாமலைச் செட்டியார் என்பார் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்பிலிருந்து ஸ்ரீ A. G. குமாரசாமி அவர்கள் எழுதித் தந்தபடி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.)

நம் பரதகண்டத்தின் பூங்காவன மென்றழைக்கப்படும் இச் சோழதேசத்தில் மகா மகிமைகளோ யுடையதும் சமயாசாரியர்களால் பாடல் பெற்றதுமான சிவராஜசானி கேஷத்திரமெனப்படும் நாகையம்பதியே இப் புண்ணிய புருஷரின் அவதார கேஷத்திரமாகும்.

இங்குள்ள ஸ்ரீ நீலாயதாசுதியம்மன் கோவில் வடக்குவீதியில் சேனைத் தலைவர் மரபில் இற்றைக்கு நூற்றெண்பது வருடங்ளுக்குமுன் ஸ்ரீமான் அம்பலவாணசெட்டியாரும் அவரது பத்தினியார் ஸ்ரீமாதாசிவகாமசுந்தரி அம்மையாரும் செய்த நற்றவப்பயனால் வைகாசிமாதம்விசாக நக்ஷத்திரம் கூடியசுபதினத்தில் திருவவதாரம் செய்தார்.

இவருக்கு மூன்று சகோதிரர்களும் ஒருசகோதிரியும் உண்டு இங்குள்ள ஸ்ரீ குமரகோவில் என்னும் ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதராலயத்தில் ஸ்தானீகராயிருந்துவந்த இவரது தந்தையார் இவருக்குப் பூர்வசர்மரோகமேதோ இருந்தமைக்கொண்டோ அல்லது வேறு எக்காரணம்பற்றியோ இவருக்கு இளமையிற் கல்வி பயிற்றுவிக்காதுவிட்டு விட்டனர். எனினும் இவர் பதினாறு வயதளவிலேயே நன்னடையுடன் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளிடம் அன்புகொண்டு சடாக்ஷரமௌனியாய் தந்தையார் பணியைத் தலைமேற்கொண்டு தம்காலத்தின் பெரும்பாகத்தை ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் சந்நிதியிலேயே கழித்துவந்தனர். இரண்டுவருஷங்களின்பின் இவரது தந்தையார் காலஞ்சென்று விட்டனர். உடனே அவர் பணியை அக்காலத்து அக்

கோவிலின் தர்மகர்த்தராயிருந்தவர் விரும்பியபடி தந்தையார் உத்தியோகத்தைத் தாமே நிர்வகித்து வந்தனர். இவரிடத்தில் சிற்சிலசமயங்களிற்கண்ட செய்விசைத்தன்மையான பலர் இவர் பால் அன்பும் ஆதரவுக்கொண்டிருந்தனர். இவர் இரவில் ஸ்ரீ குமாரசக்கடவுளின் கைவேத்தியமன்றி வேறுஎவையு முண்ணுப வழக்கங்கொண்டவரல்லர் இவ்வாறு நிகழ்ந்து வருங்கால் ஓர்நாள் பனியின் மிகுதியால் களைப்புற்று ஆலயத்திலுள்ள வாகனங்களினிடையெளியில் ஆயர்ந்து நித்திரைபோவாராயினர். அர்த்தசாமமுடிந்தபின்னர் இவரைக்குருக்கன் முதலாயினர் பன்முறை விளித்தும் வராமையால் ஆலயத்திற்குள் நித்திரைபோவதை அறியாது குருக்கன் முதலியோர் ஆலயத்தைத்திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போயினர். பிறகு நடுச்சாமத்தில் இவர் நித்திரையினின் மெழுந்து கதவுகள் திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசினோய் தம்மை அளவு கடந்துவருத்துவதைக் குறித்து சண்முகப்பெருமான் சந்ததியில் முறையிட்டு அங்கேயே திரும்பவும் பகிஷ்ஞரங்குவாராயினர். இப்பக்சரின் பசியையாற்றத்திருவுளங்கொண்ட வேலாயுக்கடவுள் அவருக்குவழக்கமாய் அன்னங்கொடுத்துவரும் தங்கோயிற் பிராமமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டெழுந்தருளி இவர் முன்தோன்றி “என்ன! அழகுமுத்து” எனலும் இவர் தாம் நித்திரைபோன விஷயத்தைச்சொல்லிப் பசினோய் தன்னை அளவுகடந்து வருத்துவதால் உடனே அன்னங்கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார்.

உடனே ஐயராய்வந்த மெய்யர் திவ்யப்ரசாதமும், தீர்த்தமும், கொடுத்தருள அக்னையுண்டு தம்பசி நோயோடு நீளத்திருந்து மாளாத்துயர்த்தந்துவந்த பூர்வகர்மனோயும் நீங்கப்பெற்றுக்களை தீர்த்து திவ்யதேஜோமயமாய்க்களிப்புற்றிருந்தார் அப்பொழுது ஐயர் ‘எ! அழகுமுத்து ஏதாவது பாட்டுப்பாடுவாயாக’ வென்றருளினார் “ஐய! கல்விமணம் வீசப்பெறாத தமியேன் எவரைக்குறித்து எவ்வாறு பாடவல்லேன்” என உடனே ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் ஆறுமுகங்களும் பன்னிருகரங்களும் தோன்றமயில்வாகன ரூடராய்க் காக்கி கொடுத்து நான்தான் மெய்கண்டவேலவன் என்னே யேகுறித்துப் பாடுவாயாக என்று வரந்தந்தருளி மறைத்தனர். அந்தநிமிஷமே கவிபாடும் சக்தி உண்டாகி கடல்மடை திறந்தாற்போல் மெய்கண்ட “வேலாயுதசதகம்” என்னும் நூலை நூறு செய்யுட்களாற்பாடிமுடித்த

தனர். மருகாட்காலையில் கோவிந்தசுவாமிநாதர் திரைக்கப்பட்டவுடன் காளமேகம்பொழிவதை யொப்பகந்தவேள் சந்நிதியில் சந்தக்கவி பாடிக்கொண்டிருக்கும் இவரைக்கண்டு அதிசயித்தார்கள்.

ஐயன் தருளப்பெற்றார்க்கதிசய மிதன்கொல் மூன்று
வையமுத் தொழி லுமெய்ய வல்லவ ரவரேயனேரு.

என்றபடி அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகும்படி கேற்றுவரையிருந்த கடியகல்லாமையும் கொடியவியாதியும் நீங்கப்பெற்று அதிசந்தரகுபராய் கவிமாரிபொழியும் அதிசயத்தைக்கண்டு பொய்கண்டார் பாலணுகாசமெய்கண்ட வேலவரின் திருவருடிறத்தையும் இப்புண்ணிசீலரின் உயர்நிலைப் பக்தியின் திறத்தையும் பற்றியாவரும் மொண்டாடிநூர்கள் நிற்க அன்று முதல் அழகுமுத்து என்பதனோடு புலவர் என்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப் புலவர் என்று யாவரும் வழங்குவந்தனர். அதன் பிறகு “ திறப்புச்சு ” “மெய்கண்ட வேலாயுத வுலா” என்னும் பிரபந்தங்களை சுப்ரமணியக்கடவுள் பேரிஹம், சரயாரோகணசுவாமி பேரில் காயாமோகணக் குறவஞ்சி என்ற பிரபந்த சைவரும் பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராய் காலங்கழித்து வந்தனர்.

இவ்வாறு குமாரக்கடவுளின் அணுக்கிரகத்தைப் பெற்ற நான்முதல் ஞானப்பிரபாகரமுநிர்த்து நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரியாகவிருந்த இமயசுரஜனபாவர் தேஷத்தர யாத்திரைசெய்யக்கருதி வடநாடுசென்று சிலகாலங்கழித்துத் திரும்புகையில் சீர்காழியையடைந்து விதிப்படி சுவாரிதரிசனம் செய்துகொண்டு திருக்கோவிலுக்குப் பக்கத்தேயுள்ள சேனைத்தலைவர் மரபினரின் திருமடாலயத்தில் தெற்குநோக்கி வீற்றிருந்த வண்ணமே திருமேனிக்குப் பரிபூரணகாலம் வந்துவிட்டது.

இவர் அங்குபரிபூரணமடைந்த சித்திரை மாதம் சதயாகஷத்திரம் அதே நிமிஷத்தில் இங்கு மெய்கண்ட வேலவழர்த்தியின் சந்நிதியில் மாலையகாலம் நடக்கும் சமயம் குருக்கள் பந்தர்கள் முதலிய பலரும் பார்ச்சு இப் புலவர்பெருமான் ஸ்ரீ கந்தவேள் சந்நிதிக்குள் துணைபுர்த்தையாவரும் கண்டு திரும்ப வெளிவரக்கூணாமையால் அதிசய

முற்று பிரமித்தார்கள் பின்னர் விசாரிச்சையில் சீர்காழி யில் இவடம் சநிதிக்குள் துழைந்த ஆழ்த நீர்மிஷத்தில் அங்கு திருமேனியை நிருத்த மெய்கண்டவேலவரின் திருவடி நீழலில் ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளச் சிந்தித்து வந்தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இம்மகாநுபாவரின் திருமேனி தற்போதுள்ள சீர்காழியில் வேஸ்டேஷனுக்குத் தென்புறத்தேயுள்ள ஸ்ரீ திருத்தாளமுடையார் கோவிலுக்குச் சமீபத்திலிருப்பதாக அறிவினோம்.

இப்படி மெய்கண்ட வேலவரை சைக்கண்டெத்யவ மாக பிரத்தியகூத்தில் கண்ட இம்மகானின் திவ்யவருநாதர் களைப்படித்தவர்களும் இவர் ஜனித்த நகூத்திரத்திலும் பரிபூரணமடைந்தநகூத்திரத்திலுள்ள விரதமிருந்து ஷண் முககூட்டவருக்கு அபிஷேக ஆராதனை குருபூஜை முதலியன செய்து வருபவர்கள் இந்தநில் அஷ்ட ஐஸ்வரியமும் பெருவதுடன் பரத்திலும் சதாநந்தராயிருப்பாரென்பது நிண்ணம்.

A. G. குமாரசாமி.

உ

14760

வேலுமயிலுந்துணை.

68770

ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதசதகம்.

விநாயகர்காப்பு.

பி ன் மு டி கு வெ ண் ன ப ா .

காலாயுதத்தான்மெய்கண்டவேலாயுதன்மேல்
வேலாயுதச்சதகமேயுரைக்கச்—சேலார்கண்
கும்பதனச் சம்பிரமக் கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற்
கம்பமதத் தும்பிமுகன் காப்பு.

நூல்.

கலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்.

பொன்பூத்தனா புரப்பாதமும் புரிபூத்தமார் பிராறுதோள்
முன்பூத்தகண்முன்னுன்குடன்முடியாறுகைவடிவேலுமாய்
கொன்பூத்தவென்னிதயத்திலே குடிக்கொண்டருள்கூர்வா
ய்குற, மின்பூத்தபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

கனவுக்குளே நீவந்தெனைக் கலையோதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுக்குளே கண்டேனலால் நினைவுக்கது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீர் நிழலல்லவே தோன்றுத்தூணை யாய்நின்றிடு
வினையத்தையென்சொல்வேனையா வேலாயுதாவேலாயுதா.

பன்னுளெனு மூவொன்பதிற் பதின்மூன்றுநாள் பதினேழு
நாள், இன்னுளினி யின்னானையே யென்பாரிவை யெந்நா
ளுமே, உன்னுளெனத்திரிஷணினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மின்னுளிடப்பாகன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசசம் குருவென்று
நான், நினையேனவாவொழியே நெறிநில்லென்றிருவெண்
ணீறுமே, புனையேனொரா நெனுமந்திரம் புகழேனலோ
திகழ்வானவர், வினையேசெய்வஞ் சனையாளுவாய் வேலாயு
தா வேலாயுதா. (ச)

பனைதீர்த்தவன் சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகை
தீர்த்தவன், கனைதீர்த்தவன் மறைதீர்த்தவன் கலிதீர்த்த
வன் கருதார்கன்வஞ், சனைதீர்த்தவன் முனைதீர்த்தவன்
தமிழ்தீர்த்தவன் நமிழ்ப்பாண்டியன், வினைதீர்த்தவன் கீய
ல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ரு)

கானக்கொடி வலமாகியுன் கண்ணன்கொடி யிடமாகியுன்
குனக்கொடி யவர்பால்வரும் சோழன்கொடி போய்ச்சீறு
வாய், வானக்கொடியிடனாவினன் வாகைக்கொடி தாளுங்கு
டர், மீனக்கொடி யானென்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னேங்காரமா மாங்காரமே
பொறுப்பார்களுக் காளுலுமிப் புவிமட்டிமே புகழென்று
தான், மறுப்பாடிலாக்குறன் சொல்லியவகைகண்டுமே வன்
மத்தினால், வெறுப்பார்களுக் கென்னோபலன் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எ)

எறும்பானயீ நெடுத்தேனுட லின்னம்பிறப் பொழிந்தே
னிலை, யுறும்பாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொரு
வருமில்லையே, நறும்பாலினெய் போற்கல்லியும் ஞானத்
தையும் நல்காவிடில், வெறும்பாலடையமுதாருமோ வே
லாயுதா வேலாயுதா. (அ)

எறிக்குஞ்சுடர்த் தீபத்தையே யேற்றும்பொழு திருளான
தைப், பறிக்குஞ்சுடர் தானென்றதைப் பார்த்தோரு
டைப்படலத்தையே, மறிக்கும்மிடமதுகண்டலோ மாயை
க்குநீ வகைசொல்லுவாய், வெறிக்கும்புய தயபாரனே வே
லாயுதா வேலாயுதா. (க)

கீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சித்தாற்பலம்
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

வேறிட்டசே வுடையார்மழு வேற்கின்றது மிதற்கல்லவோ
வீறிட்டநீ றனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௮)

ஆளாமைபோ வடங்காமலே யஞ்சாமையா யறியாமையாய்
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மாணார்களமேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் றன்மந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா (க௯)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயத்தாமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படிப் போதித்திடி
துளக்கிற்புனல் வாகாளுமேசொல்லத்தகு மெய்ஞ்ஞான
மும், விளக்கிற்கொளுந்தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா.

துளவுமதிப் பிடிதோணிமேற் றூரத்தினிற் செல்வோ மெ
ன, அளவுமனம்பேராசையி லளந்தத்தையே யளப்பாயது
களாவின்கனி மையானதுங் காய்கின்றபின் கனியுண்மை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தளையும்பெருங் குடும்பச்சுமைதாங்காது தத்தளித்தால்வழி
யுளையும்சறுக் கலுமாகினு லுத்தியோகமெப் படிச்செய்கு
வேன், அளையுங்கலைதொகல்வியொன் றற்றாவினியானுள்வ
னோ, விளையும்பயிர்முளைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா.

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகென்னும்பாய்முறை
துக்கியே, பள்ளப்புணற்பாகீர திப்பாவைக்குளே பாலாழியா
ம், வெள்ளத்தினில் வினையாடுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வளர்க்கின்றமா மறைநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
யளக்கின்றமுக் காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ஞ்ஞர்ந்தொறுமுழல்வா
ரவர் விளக்கன்றியேதீத்தேடுவார் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கோளுர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நாளுர்வதுந் திதியூர்வது நமனுர்புகும் நாளல்லவோ
வாளுர்வழிக் குறமாதுதெய் வாளைத்திரு மயில்பாகனே
வேளுரனே வயலுரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௮௦)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொன் வாளுக்குநேர் விழிநாசிகை,
எள்ளுக்குநேர் மொழியார்க்குமவ் வீசன்விழி யால்
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூர்வாயருள்
கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யசகந்தரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (10)

எள்ளாடுசெக் கைப்போலவு மீக்காலையா டற்போலவுங்
கள்ளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுகிற் கவர்வானெ
மன், பள்ளாடுவேளையில்வந்து காபலதெய்வநின்னிகர்வெய்
துமோ, வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

உள்ளானமெய் யுரையானைமா லொழியானைவீண் பழியா
னைபொய், தள்ளானைவஞ் சகத்தானைநொய் தவிழானைப்பா
தகத்தானை, கெள்ளானைவொன் றறியானைநின்றேத்தானை
நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளானைமா முகத்தான்றுனை வே
லாயுதா வேலாயுதா. (11)

நானைக்கிருப் போமென்பதும் நம்பிக்கையோ நற்சந்தன
வானைக்களந் தனில்வைத்திடும் வாறல்லவோமாய்கின்றநா
ள், கானைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலஞர்கடினஞ் செயு
ம், வேளைக்குநீ துணையாகுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா. (12)

கோளொன்றுமே சொல்லார்புகழ் கொள்ளாரையுங் குண்
றொப்பதாந், தோளென்றுநம் துரையென்றுசெஞ் சுடரெ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், றுளென்று சொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மில்லாதுசெவ், வேளென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (13)

வளையாடமே கலையாடநூல் வடமாடநூ புறமாடவே
கிலையாடவே கொடியாடவே கிளியாடவே யளிபாடமர்
சுளையாடவே நடமாடுமா தரைமேவுகா மியையாளுவாய்
விளையாடுமா மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (14)

நீளாமலே வினைகாலமும் நேராமலே நிரையத்தலம்
ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யன்வலாயுடல்
மானாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்மமும்
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (15)

சூழாமலே கலிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனாருருப் பண்ணாமலே பெண்ணையா
லாழாமலே யமதூதர்வந் தணுகாமலே நரகத்தின்வாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உரு)

அழலுக்கிடம் விறகாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதர்கள்
குழலுக்கிடம் மலர்யாவையுங் கொண்டேகியுன் றண்டா
மரைக், கழலுக்கிடம் வகைசற்றுமே கருதாமலென் புரு
டாயுளும், விழலுக்கிடம் புனலாகுமோ வேலாயுதா வே
லாயுதா. (ருசு)

வழியாயிரங் காட்டீமலோர் வழியாயிரங் கரைசெய்குவாய்
பொழியாயிரம் பேராயுனைபுகழத்தொழத் தெரிசிக்கவே,
மொழியாயிரம் நன்னாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம், விழி
யாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உஎ)

பூவாகியுன் னடிசார்ந்திலேன் பொடியாகியுன் மெய்தீண்டி
லேன், பாவாகியுன் பேர்தாங்கிலேன் பணியாகியுன் புயமா
கிலேன், நேவாகியுன் படைபாகிலேன் சேயாவடி பேனாய்
வனே, மேவா தகுரனை டென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா.

தவத்துக்குடம்பெடுத்தேனிலைதாரித்திரத்தோற்றத்துட
னவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிணி யாசைக்குடம் பெடுத்
தேனறும், பவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிறர் பழிப்புக்
குடம் பெடுத்தேன் மன, விவத்துக்குடம் பெடுத் துவ்வ
னே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உக)

காலாயுதா வாசாலகா காபாலிசே யாபூதரா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனாதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோத்தமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருய)

மாலென்றுமென் னிடமாகையால் மடவார்கள்கண் வாளெ
ன்றுசெஞ், சேலென்றுமைக் கடலென்றுமத் தேனென்று
மம் மானென்றுவெங், கோலென்றுசொன் னதுமன்றியே
குணனைனான் கூசாமலுன், வேலென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருக)

வல்லங்கமா முலைகாட்டியும் வானங்கமாம் விழிகாட்டியு
மல்லங்கமாந் குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும்
பல்லங்கமாம் நகைகாட்டியும் பங்கப்பரத் தையர்செய்திடும்
வில்லங்கமே தீர்த்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன் றுதியாதவன் கருதாதவன் கற்றோர்கன்பாற்
செல்லாதவன் பணியாதவன் நெளியாதவன் செவியாத
வன், பொல்லாதவன் பூணாதவன் பூசாதவன் புலனைந்தை
யுட், வெல்லாதவ னினியுய்வனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

விலங்கைவலி யம்மென்றடி மேலர்ச்சனை செய்யாக்கொடு
விலங்கைப்புரப்பதுமுன்கடன் மிகவெம்பினே னுணைநம்பி
னேன், விலங்கைச்செயம் பெறுஞரனை வென்றவிபூ தர்க
ள்காவினில், விலங்கைத்தறித் திடுகந்தனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௩௪)

மாலைக்கிணை தானாகியே வழங்காதவன் வயிறோபெருஞ்
சாலைக்கிணை தானானவன் நருவாரையுத் தடைசெய்குவே
னாலுக்கிணை யாய்நல்கிடா தளிக்குந்தரு விக்குந்தடை
வேலுக்கிணை தானாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௩௫)

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை தினைக்குங்கரு வினைக்குமது
காலுக்குநீள் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவளைக்குமா னெமனுக்கு
ம்வை, வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசேர்வேலாஜதாவேலாயுதா.

மாலைப்பிறை போற்செல்வமும்வளராமலே வறுமைத்துயர்
காலைக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்திடுங் கடினத்தி
னால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுக்கிடு மெழுகாகி
னேன், வேலைக்கிடுங் தூறுகினேன் வேலாயுதாவேலாயுதா.

தோலுந்திணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை யதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதி
லுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்புற மோடும்புனல் சாணோடியென் முழமோடி
பென், மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளர்ந்தாலுயும் வகை

யேதினி, நிலைக்கும்படி தயைசெய்குவாய் நீயன்றிவே நிலைப்பிறை, மிலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

நற்புத்தியா நன்மார்க்கரா நன்னூனரா நல்லோர்வயிற்றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத் துதயஞ்செய்க் கற்புத்தியாய்க் கதிராளன்போற் கற்பித்தியாய் கருணாகரா வெற்பத்திமா முகனூர்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௦)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெய்தினால் சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாந் தேனாருடன் மாலாகிநீ வினையாடினால் மயிலாகிலு மயில்தப்பினால் வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௧)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லழுந்தாமலு மிதவாமலுந் தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போதொரு சுறவாய்வரும், விலைமாதர்பாலுறவாவனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

தூரகத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையே செய்தேனிலை, யூரகத்தினுக் கழுதங்கொடுத் துறவாடியே பெறுநஞ்சுபோல், நூரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானல்கவே யூனல்குவார், விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௨)

சூரதத்தையே சொல்லாமலே சூரதத்தையே சொல்வார்மதன், நிரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பத்தையேயன்புற்று நான், சூரதத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையேதரு கார்த்திகை, விரதத்தையேசெய்தேனிலைவேலாயுதா வேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன னூராலுமே முடியாவணம்யாமே முடித்தருள்வோமெனச் சூராதிரூரணென்றுவிண் டொடுகுக்கிடத் துவசம்பெறு வீராதி வீரனும் கீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ச௩)

அருந்தாதைதாய் மகன்றூரமா மடிம்பாரமே சுமந்தாசையால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயலோ வளைந்தேறுகூ

னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதோ மடிந்தாரையோ வெனும்
போதிலே செழுந்தீயின்வாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனை
யாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சக)

தூரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணுனைதைத் தூரும்பா
க்குவா, யரும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மக
மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாய்சாட்டைதா னில்லாமற்
பம் பரமாட்டிய, விரும்பாண்மையின் றிறமென்சொல்
வேன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சௌ)

பூரித்திடுஞ் சுடரித்திடும் புளகத்திடும் பூணாமே
பாரித்திடு மிளரீரெனப் பச்சென்றிடும் வெச்சென்றலங்
காரித்தசெப் பெனவிம்மியே கச்சுக்கடங் காமற்பொரும்
வேரித்தனக் குறமங்கைசேர் வேலாயுதாவேலாயுதா. (சஅ)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும் விதிதி
ட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட
சொல் வாகுதிட்டமே, பொருதிட்டசூரனை வேவினாற் பொ
ன்றிட்டேற கினதென்னவே, விருதிட்டசேவற்கேதனா வே
லாயுதா வேலாயுதா.

குரலைக்கொடி சாவற்பரி கொங்கைத்துணை பதியாயுத
மிரலைக்கக லிடைதாரமின் னென்ற லுநீ பொறுக்கக்கடன்
நரலைக்கொரு மகராகர நயனத்திலே கைபட்டிடிவ்
விரலைத்தறித் திடுவார்களோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருய)

மயில்மஞ்சரினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சி
த்தபேர்க், கயில்மஞ்சனப் பதுமச்சர ணாதாமென் றறியா
மலே, துயில்மஞ்சமா ளிகைசெம்பொனே சுகமென்றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சளே நிலையென்பனோ
வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருக)

கைகண்டநெல் வியைப்போலவே கரங்கண்டிளங் களிகு
ரவே, யைகண்டமே லுறுநாளில்வந் தஞ்சேலென வருள்
செய்குவாய், செய்கண்ட நாகையிலுத்தமத் தியாகேசர்
தன் சேயாகுகா, மெய்கண்ட வேலாசண்முகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (ருஉ)

பயனுகைக்கே தமிழ்பாடினாற் பகர்தீபமாம் பரிசித்திழில்
வயனுகைக்கே யெழுதாவிடி லாற்றங்கரை மரமல்லவோ
சயனுகைக்கே சரிமார்க்கமாக் காலாடிதன் னுணையானவர்
வியனுகைக்கே சயவாகனா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௩)

ஈயாமலும் நல்லோர்களை யெண்ணாமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுங் கௌாமலு மறியாமலு மறிவீனர்பா
லோயாமலுந் தமிழ்சொல்லியுமுண்டோபலனுனை நம்பினே
ன், லீயாமலுன்னருள் செய்குவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கைசொல்லுவேன் புடைவைக்குளே சைச்சாடையுஞ் சொ
ல்வேன்மழு, நெய்சொல்லுநின்னையென்பது நீயென்றுளம்
நினை யாதவன், பொய்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன்
புறஞ்சொல்லுவேன் பிழைசொல்லுவேன் மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றவன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௪)

தூம்பிக்கையா னவனுக்கொரு துணையானவா சுரர்ச்சிவீதா
நம்பிக்கைகீ யல்லாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைகேர் விழியார்மொழி யார்வுக்குடை யானென்று
தான், வெம்பிக்கைவிட்டாலுவய்னோவேலாயுதாவேலாயுதா

ஆம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை யாகாமலே யாசங்களுந்,
போம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை பொறிதுட்புடும் நெறி
தப்பியே, சாம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை சடம்வீழ்ந்த
பின் பிடிசாம்பலாய் வேம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௫)

காம்பாகுமென் னோள்வல்லியநர் காந்தாபுகழ்ச் சேந்தாவிட
ப், பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப் புகழுக்குமெய்,
யாம்பாகுபோல் நற்கீரனா ரருளுந்தமிழ்க் கடியென்றமிழ்
வேம்பாகுமே கரும்பாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௬)

காப்பாகிலும் படைப்பாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூப்பாகிலும் வேள்வித்தொகை முடிப்பாகிலுமற்றோரிலுங்
சோப்பானசெந் தமிழ்பாடியே கொண்டாளுமென் குல
தெய்வமீ, நீப்பாணுவை நிகர்குண்டலா வேலாயுதா வே
லாயுதா, (௫௭)

அப்பத்தரா மறுபத்துமூ வடியார்களுக் காயுன்பிதா
செப்பத்தொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிக்குநான் சிறியே
னென்றிற், கொப்பத்தில்வீழ் கரியென்னவே கூற்றானவன்
கொடுபோகவே, வெப்பத்துடன் வாராமலாள் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (சுப)

நீந்தாத்துயர் நட்டாற்றினில் நீகைவிடில் நிலையேதினி
சேந்தாகடம் பாசண்முகா சேயாகுநா தெய்வானைதன்
காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமத்தினில்
வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(சுக)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதங் கிரியைக்குமே
யிந்தப்பதம் யோகர்க்குமே யீற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே
தொந்தப்பத மாளுவினிச் சும்மாவிடு வேளேவர
விந்தப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஉ)

சிந்தாகுலந் தீர்ப்பாயினித் தீராவிடிற் செவ்வேளெனக்
கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை
தன், மைந்தாவெனப் பித்தன்றரு மகனேயென வசைபே
சுவேன், விந்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேனலால் வாராமையைக் கண்டேனிலை
நொந்திட்டதா விக்கென்பனே நோய்சேருடற் கேனென்ப
னே, முந்திட்டவோ நின்றொப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந்
தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வே
லாயுதா. (சுச)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் னாளாந்த
மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாந்தமாய் வருமு
ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாம் ஞானந்தமே வரநல்
குவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனே வேலாயுதா வேலா
யுதா. (சுரு)

முத்தேபது மத்தேவளர் முதலேயொரு முத்தேவர்சம்
பத்தேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மாணந்தமே
சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத் தெய்வப்பயிர்
வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு௮)

மதனப்படும்மலர்தைக்கவே வடுவிட்டபுண் னெருபக்கமா
ய்ச் சதனப்பட்டா முலையார்நகந் தைக்கின்றபுண் னெருப
க்கமா, யதனப்படும் வய்யோமெம னடுவான்புணி வீடுசா
லென, விதனப்படுமெனை யாளுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா
மாதாபிதா வாசானுநீ மாமாஹுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ யாகாரநீ யான்வாஹுநீ
தாதாயுநீ தாராஹுநீ சார்வாஹுநீ சாராஹுநீ
வேதாவுமநீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு.அ)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திடிவ் விடுவார்கனோ சேவிப்பது
வேதாரணியடுமைப்பணி விடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சடிலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமார்பின் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சு.க)

மதிவண்ணமா முகவண்ணம் மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணம்
விழிகொள்ளுமோ. யதிவண்ணமாங் கெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவ்வண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (எய)

வேதண்டகோ தண்டன்றருவேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முன்வந்தநீ
வேதண்டவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்சுருவாய்
வேதண்டரு ரனை வென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா. (எக)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்டகோணமே முக்கோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநின் கெரட்டாரமே யெட்டாதுநு
ல், வித்தாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஉ)

வேதத்துநற் பொருளென்றுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதத்துவநிலையாமது மிருகண்டின்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய் மெய்யாகவு மிலையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞாயிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா (எங)

கண்ணேறுசற் றணுகாமவே காப்பாயெனைக் காராஹுமோ
தொண்ணாறுடனெருபத்துமே சுகாமாயுனைத்தெழுதேத்த

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானோதையந்தருநீறுசந்தரநீறெனும்
வெண்ணீறுதந் தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணுசையங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருள்சேர்
நதிடந், பேணுசையும் மகவாசையும் பெண்ணுசையும் மண்
னுசையு, மூணுசையும் பதினுறென வேதாசையும் பேரா
சையாம், வீணுசையென் றொழியுங்கொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எடு)

கண்ணப்பர்கா லுதைபட்டதுங் கற்சாத்திய ரெறிபட்டது
மண்ணப்படும் விசயன்கைவில் லடிபட்டது மரனல்லவோ
வெண்ணப்படு மோட்சந்தர விலையோவடி யேன்சொல்லிய
விண்ணப்பங்கேட்டருள்கருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

திண்டாவமும் பிரத்தந்தசை சேர்ந்தென்புதோல் போர்த்
தன்புட, னூண்டாங்குமொன்பது வாசன்மேலொருவாசலி
லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாம்பலாய் மண்ணுய்
விடு மாயச்சடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா வேலா
யுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மன்றாட்டமே செய்வாய்தயித் தியரான
வர், கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங்
கூத்தாட்டமும், வண்டாட்டமும் வம்பாட்டமும் மாளுட்
டமும் போராட்டமும், மிண்டாட்டமுந் தீரப்பொரும்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகந்தாமரை கைத்தாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாய்த்தாமரை யுளத்தாமரை யோர்ந்
தெய்துவாய். வண்டாமரைக் கொடிபோலளி வான்முட்
டவே மதியானது. வெண்டாமரை யாம்நாகையில் வேலாயு
தா வேலாயுதா. (எக)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய் சொல்லாமலும் விலைமா
தரைத், தீண்டாமலு மறிவீனரைச் சேராமலுஞ் சமயங்க
ளிந், றூண்டாமலும் பிணியால்மனஞ் சலியாமலும் பரதா
மே, வேண்டாமலுமருள்கருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆண்டுபிறக் குந்திக்களீ ராறிற்றிதி யைம்மூன்றினு
மாண்டுபிறக் கும்மேழினில் வாராபிரு பத்தேழினு

னீண்டிபிறக் கும்யாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோ
மீண்டும்பிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா (அக)

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதூதர்கைத்
தடியாலடி படுமென்றுயர் சாற்றுந்திரு வெண்ணீறெனு
பொடியாலடி படவேயருள் புரிவாயுனைப் போற்றார்களபோ
ல், மிட்யாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (அஉ)

படவுர்ப்படா தில்லாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவும்படாத் தீயர்களைக் கெஞ்சப்படா துண்டிக்கிரை
யிடவும்படா குடிமைச்சுமையெடுக்கப்படாதென்ற லுமோ
விடவும்படா தென்செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உடலைப்பல நாளுமெடுத் தோய்வின்றியே யொழியாப்
பெருங் கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்ககப் படுசாக
மாய், நடலைக்குடி மையைகம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வளே, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆடிக்கைநேர் தெண்டித்தபேர்க் களித்தோர்களு மருமந்த
பொன், தோடிக்கையா லீந்தோர்களுஞ் சீர்கேடராய்ச் சீமா
ன்சள ய் வாடிக்கைமேல் வாடிக்கையாய் வரப்பண்ணு
முன் மதிமந்திரம், வேடிக்கைமேல் வேடிக்ககாண் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (அரு)

மடப்பாவைமார் விடப்பார்வையோ நெருப்பாறுசேர் மயிர்ப்
பாலமோ, நடப்பார்களோ வ்னிப்போதுந் நயப்பாகநின்
லீராறுகண், ண்டப்பார்வைதா வுடற்பாதி யா மலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா (அசு)

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிக்கலை
யுடைதந்தமு தூண்டந்தபூ ன்றெளிதந்துயர் களித்தந்தருள்
மடைதந்ததுகல் வழிதந்தெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத் தல
விடைதந்தெனை யான்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா(அஎ)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே லிருப்பார்களு மிவர்தம்மி
லே, கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி வித்

தாய்கொடை, தடுப்பாரையுங்காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ் கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிச்சுவ ரெனிலோபரைக் குறியாவண மருள்வாய்சமர்
கிட்டிப்பொரு மசுரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலி யிட்டிப்பொருமவேலாயுதா வேலாயுதா. (அக)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றுயுந்தொடில்
ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணும்பொகிசோற்
றைக்குறுநாற்றைப்பெரு, விடக்கைச்சுமந்தென்னோபலன்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௦)

மோடத்தைவே ரறநீக்கியேமோனத்தினால் ஞானத்தினுற்
றோடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சட்டாக்க
ரப், பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டா
ரமாம், வேடத்தையுந் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலா
யுதா. (க௧)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லச்சமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுத்தோரை யப்படியாக்கிலெப்ப
டியுக்குவேன், அஞ்ஞானமாந் திமிரங்களை யாதித்தன்முன்
பணியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தாளுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா (க௨)

துஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேராமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமல்நோ யணுகாமல்மெய் யழியாமலே யாகாமிய
மிஞ்சாமலே யருள்வாய்வரம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௩)

நேசிக்குமுன் னடியார்களை நேசிக்கவும். நிற்பாதமே
பூசிக்கவு மானந்தமாய்ப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ்
வாசிக்கவு மவுனத்திலே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோ வேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநோ சிலையாளரை வெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ர்வளை, வெங்கைத்தன பதியென்னவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரானருள்சேயனே மிக்கார்குறத்திக்கா
கவே, வெங்கைத்தருவாய்நின்றிடும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிடும்
மீகாமனீ தானையலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கௌ)

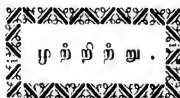
பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய னைம்பூதியத் தாலுர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்வி நற்றவமற்றவன் சகலர்க்குமே
விகடன்றனக் கருள்கருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(கௌ)

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்மே
ல், மாகாடவி நிலவென்னவே வாணனெலாம வீணுளதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வந்திடும் நாள்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாழ் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கௌ)

அகுதிக்குவே நெருதிக்கு மில்லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்.
தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குரு பரனையருள்
மிகுதிக்குநீ யல்லாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (கௌ)

குகவாழிசெந் தூராவின்ன குடிவாழிபுட் கொடிவாழிசண்
முசுவாழிசுர்ப் பகைவாழியுன் முன்வாழிநீ பஞ்சேருமார்
பகவாழியிச் சதகந்தனைப் படித்தோர்களுங் கற்றோர்களு
மிகவாழிவேல் மயிலவாழியே வேலாயுதா வேலாயுதா(கௌ)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகையில்

திருக்கோயில் கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலவரென்னும்

குமாரக்கடவுள் பேரில்

திறப்புகழ்

விநாயகர் காப்பு—வேண்பா.

வடியைப்பொருட்டுங்கண் வல்லபையாம் பச்சைப்
பிடியைப் புணர்களிற்றைப்பேணி—யடியைத்
தினம்நினைந்தாரெய்தாச் சிறப்புவேறுண்டோ
மனம்நினைந்த தெல்லாம்வரும்.

வள்ளாளிகர் குழையாள்வள்ளிக் கொடிபுணர்ந்த
கள்ளவிழும் நீபர் மெய்கண்டவர்மேல்—வெள்ளை
திறப்புகழைப் பாரினிற்றுத்து தற்காவேண்டித்
திறப்புகழைச் சொன்னேன்றெளிந்து.

நாகாபாணப் பிள்ளையார் துதி.

1. தானா தன தத்தன தனா தன
தானா தன தத்தன தனா தன
தானா தன தத்தன தனா தன—தன தான.

சீரார்சுவமூப் பழமுடனே யிள
நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை
தேன்மோதகமெட் பொரி புளியோதரை கடுகோரை

தேன்மாதுளநற் கனிகுளமா ரவல்
நீடாழைபருப் பளையொடு தோசைகள்
சேதாவமுதத் துடனிலையாவையு மயில்வோனே

பாரார்கயிலைக் கிரியரனா ரருள்
வேலாயுதமெய்க் குமர சிகாமணி
பாகார்வசனக் குறமகள் பால்வரு மலர்மீதே

பாவாணர்துதித் திடுமியல்பாயொரு
நூளுனதிறப் புகழெனவே முதிர்
பாமாலையுரைத் திட வருள்கூர்வது மொருநாளே

வாராழிவளைத்திடு மகமேருவை
யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
மாபாரத முற்றெழுதிய காரண வடிவோனே

மால்யானைமுகத் தவுண்ணையே யெதிர்
போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
மாதேவர்துதித் கையின் மலர்வாய்மறை புரிகோவே

நாராயணனுக் கொருமருகாவுயர்
காரோணர்வரத் தினில் வருபாலக
நால்வாய்மதமுக் கணதுடைந்தொரு மயிலோனே

நாவாய் குண பற்பலபொருண்டிய
மேகாடவி சுற்றிய திருநாகையி
னாகாபரணக் கணபதியே கட

வுளர்வாழ்வே.

2. தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன — தன தான.

மட்டாருமூலிரு பங்கயமாகிய
சட்கோணமீதிலிருந்த சொருபமு
வற்றாத மூலிரு சந்திரர்கூடிய

முகமாலும்

மற்றோள்களாத செம்பொனின்மேருவு
நற்காதிவாற்றி செஞ்சுடரேறிதை
வைப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு

மறைநாலும்

முட்டாமலோதிய செங்கனிவாயமு
தப்பார்வையாற்றி கண்களுமே யணி
முத்தாரமார்பமு மம்புயமே நிகர்

கரமீதே

முக்கோணமாகிய வெம்பகை வேலுடன்
மிக்கானதோகையில் வந்தவிநோதமு
முற்கோலியே யறியும்படியேவர

மருள்வாயே

அட்டாளதேச மடங்கலுமேருவு
மெட்டானமாதிர மும்பதினாலுல
கப்பாலுமேயுள வண்டருமே பணி

யிருபாதா

அக்காரமேகனியின் சுவையே மது
ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
ரப்பாகுகாகுற மங்கைமனோகர

குருநாதா

கட்டாமமான கடப்பணிமார்பக
நிகேஷபமே சிவசந்ததியே கன
கத்தாருவேமணியொன்பதுபேர்துணை

யெனும்வீர

கற்பூரமேமறையின்பொருளேகமழ்
 கஸ்தூரியேகையிலங்குசனாருயர்
 கற்றாணிவாடியவைங்கரனா* துணை முருகோனே.

3. தானா தனத்தன
 தானா தனத்தன
 தானா தனத்தன — தனதான.

மாதா வனப்பிளமை
 வீணா யழித்தவனை
 வாணாள்சிறுத்தவனை யிடர்தீராய்

வாழ்வே தரித்திரனை
 ஊனா பெருத்தவனை
 வாயோ வசத்தியனை நிலைபேறும்

ஆதாரமற்றவனை
 ஆசாரம் விட்டவனை
 யாபாசமுற்றவனை யறுபானே

டாருறு தத்துவனை
 யாகாத குத்திரனை
 யர்ளாக நற்கருனை புரிவாயே

வேதாளமுட்ட வெழு
 பாதாளமுட்ட வெழு
 மேலோகமுட்ட பொரு நிரையாக

* திருச்சிந்தன விநாயகர் ஸ்ரீ காயாரோகணேஸ்வர ரால
 மாதா தானா தானா தனத்தன துணை முருகேசுவரர். தி
 ருப்புகழ் 10-வது பாடலில் அக்கற்றாணி பிரிக்கப்பட்ட
 கற்பூரமேமறையின்பொருளேகமழ் கஸ்தூரியேகையிலங்குசனாருயர்
 கற்றாணிவாடியவைங்கரனா துணை முருகோனே. தான் கற்றாணிவாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வேதாநிறுத்து படை
சூர்மாளவிட்ட கையிள்
வேலாயுதப் பரபுட

மறைதேடும்

நாதா சிவப்பொழுது
பாதா பொருப்பிலுறை
ஞான நடத்து மொரு

மயில்வீரா

நாராயணற் கரிய
காமோணருக் கினிய
நாகாபுரிக்கு ளமர்

முருகோனே.

4. தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த
தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த—தனதான

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த
வார்புட்குலமிருந்த

வியல்பாகு

மாவிக்குடலிருந்த நேசத்தையுமறிந்து
மாகத்தினேவிரும்பி

யலைவேனோ

மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிற் பயிர்தழைந்த
வாறிற்றகுணைதந்து

துயர்தீராய்

மாறிப்பிறவியென்ற வேலைப்புணைநிகர்ந்த
வாசக்கமலமென்ற

வடிதாராய்

மோகக்குறமடந்தைமார்பிற் களபகொங்கை
மோதப்புளகரும்பு

புயவீரா

மோனத்துடனிருந் துஞானக்கலைவிரும்பி
மூவர்க்கருள் புரிந்த

குமரேசா

நாகக்குலமெழுந்து பாயக்கதவிசம்பு
நாவற்கணிகிழந்த

ரசமோடி

நாடிப்புசூழ் நிறைந்த சாலித்திரள்விளைந்த
நாகைப்பதியில்வந்த

முருகோனே.

5. தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த — தனதான.

கார்முகத்தோடுசேர்ந்து போர்முகத்தோடுபாய்ந்து
காதுமட்டோடிநீண்ட விழியாலே

காமுசர்க்காசை தூண்டி யாடக்கூலிவேண்டு
காரியத்தாலும் வாஞ்சை மிகவாகி

ஓர்சுருட்பாதிநீந்து பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
வேலையிற்போகம் நீந்த வனுராகம்

மேவினாத் தோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
வேசையர்க்காசைபூண்டு மெவிவேனோ

சூருடற்பாதிநீன்று பாதிசைத்தோகைநீண்ட
சூழ்கொடிப்பாதிபாண்ட வடிவேலா

சோலைமுத்தேசுபாங்க னேமலைப்பாவையின்ற
தூயபொற் றோள் முன்னுன்கு பெறுசேயா.

நாரணித்தேவிகாய்த வேளை யெப்போதும்வாய்ந்த
நான் மறைத்தேவர்காஞ்சி புரிவாசா

நாதர்சொற்பாலர் வாய்ந்த பாடலைக்கூறுசேந்த
ஞகையெப்போதும் வாழ்க்க முருகோனே.

6. தனதான தத்தன
தனதான தத்தன
தனதான தத்தன — தனதான.

அடிமோனை முற்றெதுகை
தொடைபாவிசுற்பமிசை
யசைசீரெழுத்துமுறை முறையோடே

யமுதான சொற்குவையு
மதிலேபொருட்சுவையு
மழகானபத்துமுறை வெளிமுதே

வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழுக்கவயி
ரமுமேயடித்தகள மெனவேதான்

மழைமாரியொப்பவெரு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே

முடியேரகத்தினொடு
தலமாறிடத்தும்வட
மொழியாரணத் தருணை கிரிநாதர்

முதுபாவினத்துமுன
தடியாருளத்துமுழு
முதலாகயத்துமுறை வணிகேசா

விடுவான்முகட்டையள
விடுகோபுரச் சிகர
முயராலயத்தி லுறை வடிவேலா

உமையாள் வயிற்றில்முழு
மணியே தமிழ்ப்புகழு
முரகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

7. தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன — தன தான.

அருமை தந்தருள் பெருமை தந்தருள்
புலமை தந்தருள் நிலமை தந்தரு
ளமுகு தந்தருள் குழவி தந்தரு ள த ல் லாமே த

யறிவு தந்தருள் பொறுமை தந்தரு
ளிளமை தந்தருள் வளமை தந்தரு
ளரசு தந்தருள் சுவசு தந்தரு ள னு கூ லா

ஒருமை தந்தருள் மகிமை தந்தரு
ளிநுபுயங்களி லகில்வரைந்தவ
ருறவு தந்தரு ஞ்ணர்வு தந்தரு ளெனவே தா

ஹரைசெயுந்தொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்த்திட முகமலர்ந்திட
வுதவுமுன்செயல் விதரணங்களை யறியேனே

தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுருண்டல
தருவெனுந்தொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா

சமரபுங்கவ விசயசம்பிரம்
வமரர்தன்சிறை விடுமசஞ்சல
சரவணந்திகழ் கருணையங்கட லெனும் வீரா

செருமுகந்தொறு மசுரர்தன்கிளை
மடியவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா

சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி கதிரையம்பதி
திருவிளங்கிய வுரகையம்பதி முருகோனே.

8. தன்னத் தனத்தன
தன்னத் தனத்தன
தன்னத் தனத்தன — தனத்தன.

கடலிற்கவித்த கலி

விழுலுக்கிறத்த புனல்

கடலிற்கவித்த கலி

பாலாகும்

கனவிற்குத்த சுகம்

நதியிற்கரைத்த புளி

கவியிற்புதைத்த பொரு

ளறகீடு

மடலிக்குறித்த நில

விலவைக்குறித்த கிளி

யழலிற்குத்திரக்கிரண

மெனவேதா

னறிவைக்கழித் திருகைப்

பதரைப்புடைத்து மெலி

யவலக்குருத்தடையும்

வகைகாணேன்

விடலைத்திருக்குமர

வசரப்படைத்த ஸைவர்

விபுதர்க்குலத்தரென

வுருமாறி

வெளியிற்புறப்படுவர்

விழியைச் சிமிட்டுகிற

விநயக்குறிப்பிடுதன

வுணர்வாகி

யுடலைப்பிளக்க வவர்

குடலைச்சரித்தவர்க

ஞயிரைப்பறித்து வரு

கதிரவேலா

வுமைபெற்றெடுத்த சர

வணசிற்சுணப் பரபுட்

வுரகைத்தலத்திலவரு

முருகோனே.

9. தான தன காத்த தான
தான தன தாத்த தான
தான தன தாத்த தான — தன தான.

வாசமலர்கூட்டுவார்கள் வாள்விழிமை தீட்டுவார்கள்
மார்பின் முலைகாட்டுவார்கள் ளுஞ்ஞலே

வாலிபரைவாட்டுவார்கள் வேள்சலசமூட்டுவார்கள்
வாசனைகள் கூட்டுவார்கள் ளணிவார்க

ளாசையிதமூட்டுவார்கள் வாளுகிறைநாட்டுவார்கள்
ளானகுரனீட்டுவார்கள் ளொருகோடி

யாகநிதியீட்டுவார்கள் பாவமிசூகத்திமார்க
ளாசையறங்கியேயு னருள் தாராய்

சசர்குருமூர்த்திநாதா வானுலகோர்சேற்றுபாதா
வேழலகும் வாழ்த்துநீசா மயிலேறி

யேயுதவுகாஹியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிசூரர்

நாசமறவீழ்த்துவேலா மால்வரையை யீர்த்தவேலா
நாகசிகம்வாய்த்தவேலா வடிவேலா

ஞானநிலைதோற்றும்வேலா தேவர்கிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகார்த்திகேயா முருகோனே.

10. தனத்தான தான தன
தனத்தான தான தன
தனத்தான தான தன — தன தான.

அறப்பாலேமேயுதவு
பொருட்பாலேயேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது

துழையாம

லருட்பார்வைவேணுமது
சுருக்காணிமோலு மவை
யருக்காணியாகுமது

தரவேணு

மறுப்பாடி லாத சமி
முறைத் தாலுமோ வதனை
வளர்ப்பார்க்குநாருமிலை

யதனாலே

மடிப்பாகுதே காமம்
மினிதே வரீரைவிட
வகைக்கார ராரொருவர்

பரமீயே

குறப்பாவையார்மனது
கயப்பாவையார்மனது
குறிப்பாகநாடுகுரு

பரசேவற்

கொடிக்காரனைகனக
முடிக்காரனைவிபுதர்
குறிக்காரனையசுரர்

குலகாலா

கறுப்பானமால்மருக
சிவப்பானமேனியினில்
வெளுப்பானரீறுபுனை

கதிர்வேலா

கழைக்காடுமேகதலி
வளைக்காடுமேமருவு
கடைக்கானல்வேலிவரு

முருகோனே.

11. தானானதாத்ததன
தானானதாத்ததன
தானானதாத்ததன—தனதான

வீணானவாழ்க்கையதி லேழுறுமுத்தையது
வேணுநாகாற்றமதி

லுயிர் தானே.

விசைதகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

யறியேனே

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

வதிபாவி

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

சரவேனும்

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

உருகோனே

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

நகர்தேவா

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

யிலைகுடி

கைனா தகைத்தந்தி கைனா தகைத்தந்தி
கைனா தகைத்தந்தி

முருகோனே.

12

தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன—தனதான.

அருப்பசும் பொனசும்பு தசும்பொன்
வளர்ந்தெழுந்து குவிந்துருங்குமு
னசும்புசெம்பொன்வடங்கொள்புனைந்ததி ரிலையாகி

யலவகிந்தவகிருவம் புளகங்களு
மிருந்தகந்தசுந்த கதம்பமு
மணிந்திணங்கு சுணங்குபொருந்திய

குறிமானார்

குருமபைவென்ற தனங்களுமுந்திய
தட்புயம் பனிரெண்டும் விளங்கும்
குடமுனைந்த சிறந்தெறிபுண்டர

முகமானுங்

குளிர்ந்தகண்பணி ரெண்டும் வ்ளங்கு -
சிலம்புதண்டை சதங்கையுடன் சூழு
குமென்றெகாந்தரவிந்த பதங்களு

மறவேனே

சுரும்பனந்தமெதிர்த்து புறஞ்செல
வடந்தடர்ந்து நடந்துநெருங்குழை
தொடர்ந்துநின்ற திரும்பியருங்குமிழ்

மிசையோடி

துலங்குவமபுருவங்க ளெதிர்த் தழு
துடன்பொருந்தி விடங்கன்பயின்றெதிரா
சுழன்றுருண்டு சிவந்துகுடங்கையில்

நெடிதாங்கி

கரும்பெனுஞ் சிலையம்புகளைந்தையு
முனிர்தரன்கையில் வந்துகுரங்கவி
கடம்புரிந்து புரங்கடங்கலு

மெரியாலே

கலங்கவென்றுல கங்கடழைநதிட
விரங்குமன்பு சுரந்துபொழிந்திடு
கருந்தடங்கண்மடந்தை தருந்திரு

முருகோனே.

13. தாளுன தானனை
தாளுன தானனை
தாளுன தானனை - தனதான.

மாதாபிதாவிலுட னாசானும்நீ துணைவர்
மாமானும் நீ பரம

சிவனாகி

வாழ்வானும்நீ விபுதர்கோமானும்நீ கரிய
மாயோனும்நீ யுசவு

கொடையாலே

தாதாவும்கீ மலாவிதாதாவும்கீ வினைகள்
சார்வானும்நீ யுடலி

னுயிர்போலே

சார்வானும்நீ மருவியான்வானும்நீ யுனது
தாளாண்மைதானறிய

வெளிதாமோ

ஆதாரபூதசதுர் வேதா விநோதகரு
ணகாரதேவர்பர

குருநாதா

வாசானுமாகமறை வாசாம கோசரநி
ராகாரகீரன்முது

தமிழேறு

காதாவிமாலிமலை வேலா வலாரி யுப
காரா முராரிதிரு

மருகோனே

காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதர்தரு

முருகோனே.

14 தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன — தனதான.

மாதவிடாயைத் தந்ததா லரை
மீதினிலேகுத் துண்டவாயதன்
வாசனையோ துர்க்கந்தமாகிய

குழியாகி

மாபுரையோடிச் செம்பனாய் மறை
நீள்சலதாரைக் கும்பியானதை
மானடியே யொப்பொன்ற பாதக

மொழிவேனோ

மோதிய மார்பிற் பந்துநேர் பரு
வானதையானைக் கொம்புபோலவு
மூடியபூனைக் கண்களானதை

யயில்போலு

மூரலையே முத்தென்று வாயினி
லூழலையே கற்கண்டு போலவு
மோகவிடாயைக் கொண்டதீவினை

யகலாதோ

நாதவிநோதப் பண்டிதா குற
மாதுதெய்வானைக் கிங்கிதா சிவ
ஞானசொடர்பச் சுந்தரா மலைக்

கிழவோனே

நான்மறைநீதிக கந்தனே யுமை
யாளனுசுடலக் கந்தனே யுனை
நாடியபேருக் கன்பனே

யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாபிற் றந்தமே விழ
மோதியகோபத் தெம்பிராநடி
யார்வனைப் பூளைப் பஞ்சுபோல்

முடிசியதேவா

யாரணிகாமத் தம்பிகாபதி
காலனையே யுத்தண்டமா யங்
வாழிபுராணத் தம்பிரானருள்

முருகோனே.

15. தத்தனத் தானதன
தத்தனத் தானதன
தத்தனத் தானதன — தனதான.

புற்புதப் பாழுடலெடுத் டெடுத் தாவதென்
புத்தர்கைப் பேனெனவு

மெஸ்வேனோ

பொற்பெழுத்தாறுநித முச்சரிப்பார்க ளிரு
பொற்பதக் தூளியுடல்

புனைவேனோ

அற்பரைப்பாடி யவர்பக்கலிற் போயலைய
வத்தனைக்காளல வென்னிடர்

தீரா

யக்கிரமக்காலனுட னுத்தரிப்பார்க ளவ
ரச்சமப்போதகல

வருவாயே

கற்பகக்காவிபுதர் சொர்க்கம்விட் டோடவிடு
கைச்சிலைச்சூர்முடுகு

கதிர்வேலா

கட்செவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினர்
கைத்தலச்சூலதரர்

சிவயோக

ருற்பலக்கோலவிழி யற்புதத்தேவி யமு
தொத்தகற்பூரமொழி

யுமைபாக

ருச்சிதப்பீடமுறு சித்திரத்தேரில்வரு
முத்தமத் தியாகர்தரு

முருகோனே.

16. தன்னதனந்தத் தானனாதன
தன்னதனந்தத் தானனாதன
தன்னதனந்தத் தானனாதன -- தனதான.

மொழிகள்சிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுக கிரம்பப் பூசுவார் மயிர்
முடியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மாலே

முருகுகொழுந்தைச் சூடுவார் மிட
றிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப் பேணுவா ரினோஞர்கள்மீதே

விழியிணை யம்பைப் போடுவா ரிரு
முலைகள் குலுங்கக் கூடுவார் நிதி
பிக்வு விருமபித் தேடுவார் கணி கையர்மீதே

விரகமெனும் பித்தேரியே விழு
நாகி லழுந்திப் போய்விடா வகை
விரைசெய்சதங்கைப் பாது தாமரை தரவேணும்

வழுதியுடம்பிற் கூணும் நீடிய
சுரமுடங்கிப் போகவே பொடி
யணையுமருந்திற் தீரவே யருள் புரிபோதில்

வழுவுமண்கெட் டோடவே
கழுவி லுடன்பட் டேறவே யவர்
மரபுநடுங்கச் சீறு தேசிக வடிவோனே

அழிவில்லுரங்கைச் சேனையா யெதிர்
நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண
னவனைமழுங்கச் சாடினோன் மகிழ் மருகோனே

அரியகடம்பைப் பூணுமார்பக
குருபரசெந்திற் தோவநாயக
வழக விடங்கத் தியாகனா தரு முருகோனே.

கன் . தான தானை தானாளுதன்
தான தானை தானாளுதன்
தான தானை தானாளுதன் — தன தான

ஆதிநாள்வினை தீராதோ மிடி
தீரநாளினம் வாராதோ வறி
யாமையா மதி போகாதோ மதுரி தமாக

வாசுபாடுவ தோராதோ மொழி
வாய்மைகாதினி லேறாதோ வடி
யார்கள்போ லெனை நாடாதோ திருவுளமேதோ

திதிலாநெறி சேராதோ வொரு
காலனாற்படை தோராதோ படு
சேதியானது பாராதோவடி வழகான

சேர்வைதானினி நேராதோ சிவ
ஞானபோதனை தாராதோ வடி
சேரவேயருள் கூராதோ செய லறியேனே

பூதசேனைகள் கோடாகோடிகள்
தானைகாவலர் மோடாமோடிகள்
போதவே புடை சூழ்சேனாபதி யெனும்வீரா

பூரணாகும ரேசா கெகய
வாகனாகுற மானார் மோகன
பூஷணாகுல தேவாதேவர்கள் பெருமானே

காதியேபுர மாறாய் கீறெழ
வீசுமூரலினுலே போர்புரி
காணாதிவர் காயாரோகணர் தருபாலா

காமனாற்படைவீடே. நேர்பொழில்
மாடமாளிகை தானே சூழ்வுறு
கானல்வேலியின் வாழ்வே யேரக முருகோனே

கஅ. தனதானதானதன
தனதானதானதன
தனதானதானதன—தனதான

மகராஜராவர் தன
பதிராஜராவர் சிலை
மதராஜராவர் புவிமுழுதானு

மனுராஜராவர் கன
துரைராஜராவர் தமிழ்
வவராஜராவர் சமர் பெறவேகார்

முகராஜராவர் மத
கரிராஜராவர் மறை
முனிராஜராவ ருரைபிசகாத

மொழிராஜராவ ரிரு
விழிராஜ பார்வையிலுன்
முதுராஜபார்வை பெறி னரிதாமோ

நகராஜனார் மருக
புரநாசகோப திரு
நடராஜனார் கனக சபைராஜர்

நதிராஜவேணியினர்
தவராஜனே தவள
நரராஜையமுளரி யினராஜர்

செகராஜசாலி சுச
மகராஜராஜர் தச
ரதராஜர்நீள்கமல முனிராஜர்

தினராஜ பானுவொடு
பணிராஜர் பூசைபுரி
சிவராஜதானி வரு முருகோனே.

கக. தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன தனதான

தோற்றசைமூளை யிரத்தமெலா மொரு
காத்திரமான துருத்தியிலே வரு
சூத்திரதாரி யெனப்புகுவாய் புரு மியல்பாலே

சூட்சுமமாக வசைத்திடுவாய் செரு
மூர்த்தசையுலாவி வரச்செலுவாய் மிளிர்
தோற்றமுமாகி யொடுக்கமு மாகுவை யாதல்லாதே

யாத்தாமம வேறு பிரித்திடுவாய் யதில்
வேற்றுமைபோல லொள்த்திடுவாய் பிண
வாக்கையைநாற வெடுத்தெரிவாய் யிது தொழிலாக

வாக்கினேகோலி நடத்திடுவாய் புழு
வேட்டிவளுடி யெடுத்ததுபோல் விளை
யாற்பிறவாதுச துட்டயவீ டினி யருள்வாயே

எற்றினிலேறு சிவப்பெருமா ளறு
சாத்திரநாலு மறைப்பெருமாள் மழு
வேற்றிடுகுவ தரப்பெருமா ளழ குடனடி

மேற்கயிலாய வரைப்பெருமாள் விரை
யாத்தியினீழ லிடப்பெருமா ளுல
கேத்தியதேவர் துரைப்பெருமாள் பகிரதிவீறு

கீற்றுலிலாமகு டப்பெருமாள் திரு
நீற்றொளியீசு துதற்பெருமாள் தமிழ்
கேட்டருள்கூரும வகைப்பெருமாள் புர மதனாலே

கீர்த்திகொள்மூரல் விழிப்பெருமா ளிரு
நாற்றிசையாடை யுடைப்பெருமா ளுயர்
கேத்திரராஜ புரப்பெருமா ளருள் முருகோனே.

20. தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத் — தனதான.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற் றுணர்வைச்
செவியிற் பறியப் புகவிட் டறிவுக்
கிடமற் றிருனிற் புருவேனே

புடவிக் குடிமைக் கடிமைப் படுமைக்
கடமைக் கடிபட் டிழலத் தலையிற்
பொறியப்படியப் படிக்கட்டளையிற் றிடலாலே

பிறவிக்கடலிற் புணையைத் தலையிற்
சிலையெச்சரணிற் றலகைக் கொளுவிப்
பிடிபட் டிடிபட் டியரப்பணியத் தபொறி

பணியிற் றளர்வுற் றிருமிப் பகற்சொற்
குழறிக் கழறித் தடியிற் றிரியப்
பலனற்றவனுக் கினிநற் கதியைத் தரவேனும்

கறுவிச்சுறசத் துருவைச் சமரிற்
கழுக்குக்கிறையிற் டமரக் குழுவைக்
கடுகிக்கொடுமைச் சிறைவிட்டிசைபெற் றிடுவோனே

கமலத்தயனைக் குடிலைப்பொருளுக்
குரைசெப்பென வப்பொழுதிற் குழறக்
கடினத்தொடுகுட் டியகைத்தலவிற் பனவேனே

சிறுகட்சரடத் திரிகட் டிவளக்
கவளப்பவளத் தவளச்சிவனுக்
கொருபுத்திரனுக் கருமைத் துணைவோனே

திகழ்பொற்பழனிக் கிரியிற் றணிகைக்
கிரியிற்குதிரைப் பதியிற் ப்ரவைத்
திரைசுற் றுரகைப் பதியிற் குமரப் பெருமாளே.

21. தானுன தந்த தானுன தந்த
தானுன தந்த—தனதான.

சாணுனபண்டி தூராதகும்பி
தானேவெதும்பு

பசியாலே

தாளாண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
தா தாவுமின்றி

யலேவேனோ

வாணுநுட்வீண்டு போனாலுடம்பை
யாகுசுமென்பன்

பெறுதாயு

மாணுலுமிந்திர மாஞாலவிஞ்சை
யாகாதுசெம்பொ

னடிதாராய்

தானுமன்பர் நானுவிதங்க
டானேந்தெரிந்து

முதையோடே

சாலேசகமிஞ்சி சாயீபமிஞ்சு
சாளுபமந்த

மருள்வோனே

காணுதுகண்ட தேபோல்மகிழ்ந்து
காலால்நடந்து

மொழிதூதர்

காரோணர்தந்த பாலாசிவந்த
காயாமெய்கண்ட

முருகோனே.

22. தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன—தனதான.

அஷ்டமத்தி லுறுஞ்சனி கேதுவும் ஐந்தினில்
வக்கரித்து வரும்புத னாதப னென்றினில்
அத்தமித்த புகரொடுகூடினும வெண்குட ரிருநாலாம்

அத்தலத்தில் அரூவினும ராஜன்மகிழ்ந் தொரு
பத்திடத்தி லுரையினும நாலினில் வெம்பணி
யச்சமுற்ற குசனொடுகூடினு மென்செய்வ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தாத்தரிதா நெனுமந்திர
முச்சரிக்கி னிடர்கெடு வேதனை வெம்பிணி [தே
சொற்பனததை திகர்படவோடி மறைந்திடு மதல்லா

சொர்க்கமிக்க அதலிகளோ வெநிர் வந்திடு
மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனுமபடி [ர்வாய்
சொற்புகழ்ச்சி பெருதமிழ் பாடவிரும்பியு னருள்கூ

மட்டுமொய்த் தளபமும் நீபமும வஞ்சியு
வெட்சிமிக்க தொடையலு மவாகை கரந்தையு
மற்புயத்தி லணிநரு னாகர சுந்தர வடிவோனே

வச்சிரகதை மகபதியாகிய விந்திர்
னிசசைவைத்த மணமருகா குற மகைதன்
வட்டமிட்ட குவி முலைபாய வழுத்திய புயவீரா

கட்டினிற் குமதகரி சேனைகள் வெம்பரி
கொட்டமிட்டு வருமசு ரேசனை வென்றிடு
கைததலத்தி லமரயி லாயுதபுங்கவ குமரேசா

கற்பகத்தை யுதவிய தாதையர் சங்கரர்
நிர்த்தமிட்ட சபையினர் நாகை விளங்கிய
கட்டியப்பரமிர்த கடேசுரர் தந்தருள் முருகோனே.

உரு. தனதனம் தானதன தனதனம் தானதன
தனதனம் தானதன — தனதான

முருகுவண்டாட நறை விரிகடம்பாட வறு
முகமலர்ந்தாட நகை நிலவாட

மொழிகனிந்தாட வருள் விழிசுரந்தாட மணி
முடியசைந்தாட வணி புனைதாளா

வரை திரண்டாட விடு குழைபுரண்டாட வரை
வடமசைந்தாட வடி யிணையான

மலர்சிற்ந்தாட வதி லணிசிலம்பாட வெரு
மயில்விரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்

கிரியிலங்காபுரியில நிருதர்சன்டாளாருட-
சிரசுபந்தாடு மரி மருகோனே

சிவனிடம்பாதிபெறு கவுரிசந்தானகுல
திலகசங்கிராம சிவ குருநாதா

அருணசிங்காரஜெய விரு தலங்காரபொரு
மசுரர்சங்காரதிரு வபிராமா

வமரர்கொண்டாடவரு விமலகங்காளரெணு
மமரந்தீசர்தரு முருகோனே.

உக. தான தந்தன தானாரு தன
தான தந்தன தானாரு தன
தான தந்தன தானாரு தன—தனதான

பூவுடன் படும் நார்போலே நலப்
பாலுடன்படு நீர்போலே யணி
பூணுடன்படு நூல்போலே பதர் மிகுசாலி

போலுடன்படு நேர்போலே யடி
யாருடன்படு வேளோ நீயருள்
போதமும்புரி வாயோ யாதென ஷறியேனே

யாவியொன்றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாகிலுன்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக

மானசந்தியும் வாராதோ வினை
யோரிரண் டிணையாகாதோ வெனை
பாளவுந்திரம் போதாதோ வினி முடியாதோ

சேவலங்கொடி யானே யோக
மாவின்ன்குடியானே வாணுள்
தேவர்தம்பெருமானே தெசிக வடிவோனே

சேயகந்த சுவாமியான
படர குங்குமமார்பா ஞானவீ
சேட மந்திரசொஸுபா யாமனை தருபாலா

காவிலங்கையிற் வேலாலே யினி
தாய்வரைந்திடு போகா தேடிய
நாவலன் றுதிபேசா லுமைய னலவோதான்

நானிலமபுகழ் சோனாடா புல
வோர்நெருங்கிய சேனாடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் முருகோனே,

25. தனதான தானதன தனதான தானதன
தனதான தானதன — தனதான.

தலைமீதிலொடுசேரு குவர்காலரொடெனது
தலையோடு வேமளவு மகலாதே

தயவோடு சேர்வனென மிகவாணைகூறியவர்
தமைமேவியே நிதி கை வசமாக

வலைவீசியேபிறகு தலையோடு தீயிலிடம்
மதிசூர்மை வேசியர்க ளுறவாமோ

மயில்வாகன முடிவில்விடுகாலபாச முறில்
மறைநாள நூலெனவு மருள்பாராய்

அலையாழியேழுமலர் பொழிலாதியேழுமுடி
யசலாதி யேழு மணி முகிலேழு

தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை

யலையாமலாலம் துகர்	கனிவாயர்
சுலேமாதுகேள்வனிகர் சதுர்வேத ராஜமுனி	
கனமானபூணை புரி	யிருபாதர்
கடல்நாகைவாழ்வரு சிவகாமி பாகமுறு	
சுயிலையாதர் சரு	முருகோனே.

26. தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன — தனதான.

இளவட்டமாய் வயது	
லொடலொட்டையாகி விடி	
லெழில்செட்டு மேனிமுதர்	கிழமாகி

யெழுபத்தி யோசனையு	
மழுமட்டையாய் விழிக	
ளெதிரிட்ட பேருருவ	மறியாதே

தளர்வட்டமா யறிவு	
முழுநட்டமா யுணர்வு	
சலவட்டமாய் மொழிகள்	தடுமாறி

தலைநட்டுவீழ் துயிலி	
னெடுபட்டு தூலிழைகள்	
தலைசெட்டதாமெனவு	மலைவேனோ

களபப் பரமணி	
புளகப் படாமுலைகள்	
கனமெத்தமாகியிடை	நலிவான

கடினத்து, வார்த்துழையி	
னெடுசெப்ப வேரூவரு	
கருணைப்பிரதாபவிழி	மகமாயி

நளினத் திவாணிரதி
சசிந்த மோபரவு
கடமிட்ட பாசவடி

வடையாளம்

நவசித்திர ஞபமிரு
சிவசத்தி பால்மருவு
கடுவுத்தலேசர் தரு

முருகோனே.

27. தனதனதானன தனதனதானன
தனதனதானன — தனதான.

ஒருபொருளா யதி விருவகையா யதி
லுருவமுமா யதி

லருவாகு

யுணர்வரிதா யதி லரிவுளதா யதி
லுடல்பொருளாவி கொ

ஞபதேசா

குருவடிவா யெனை யடிமையதா யுன
குலதெய்வ மாயறு

முகமாகி

குருபரனாகிய கருணைமனோலய
குணவது பூதியை

யடைவேனோ

தருமதயாபர விபுதர்ஜெனாதர
சகலகுணகர

வுபகாரா

சமரபுயாசல திமரதிவாகர
சருவலியாபக

குருநாதா

அருமரைவேதனு மணிமுடிமாயனு
மடிமுடிதேடிய

மகதேவ

ரரகர்வீசர சிவசிவ நாகையி
லுதிகியனார் தரு

முருகோனே.

28. உத்தனத்தி உத்தனத்தி
உத்தனத்தி உத்தனத்தி
உத்தனத்தி உத்தனத்தி — தனதான.

வட்டமிட்டடிக்கனத்தி

வெற்பெனப்புடைத் தெனிர்த்து

மத்தகப் பொருப்பையாதத

முலையே

வச்சிரப் பச்சரிட்டு

தித்திலக் கயக்களிட்டு

வட்டமிட்டடிக்கனத்தி

யழகான

கட்டில்மெத்தை யிற்படுத்து .

மட்டறப் 'பொரு' பரித்து

கட்டுடிப் பரத்தையர்க்கு

மயலாகிக்

கப்பலேக்கடற் கவிழ்க்த

மொச்சுறப் ணுக்குமிக்க

கட்டிலைப் பிரசித்திமுத்தி

தரவேணும்

கொட்டமிட்ட சத்துருக்கள

கொக்கரித திறத்தசத்தி

கொப்பளிக்க வெட்டியிட்ட

சமர்வேலா

குக்குடக்கொடிப் பிரவுத்த

வற்புதக்குறத்தி செப்பு

கொச்சையிற் பிரியத்தவைத்த

மணவாளா

அட்டிச் குந்திதத கர்த்தர்

தக்கனைக் கறுத்தமத்த

ரருக்கனைப் பிலத்தகர்த்து

மதவேளை

யக்கமிட்டெரித்த ரித்தர்

வெற்பிடத்திருக்கைபெற்ற

வத்தர்சட்டை யப்பர்பெற்ற

முருகோனே.

29. தானக சா னுனகன
தானத சா னுனகன
தானத சா னுனகன — தனதான.

ஓலைக்காமா விஜய

வாகைத்தாமா வெனவு
தாரச்சோமா எதியி

லளகேசா

வாண்மைத தீரா வுதிசு
வாள்விற்போரார் சமரி
லாடற்குரா வெனவு

மறியாதே

ஓலைப்பாழா யெழுது

பாடற்கேளாத முன
மோடிப்போய மூலையினில்

மறைவாகும்

லோபப்பா ழானருட
பேரைப்பாடாம லவ
ருரைப்பாடம லரு

டரவேனு

மாலெப்போதா யுலகை

மூடச்சீராழி தனை
வானதமீதராணி மிசை

விடுமாயன்

மாயப்போராக வொரு
பேடிக்காளாகி யவன்
வாசுகதேருரு மரி

மருகோனே

வேலைச்சூர்மான வினை

யாடிப்போர் வாகைபுனை
வேலப்பா தேவர்கிறை விடும்

நாதா

வெரிப்பூவா லமரர்

பூசித்தாராதனைசெய்
மேலைக் காரோணர்தரு

முருகோனே.

30. தான தான தான தான
தான தான தான தான
தான தான தான தான—தன தான.

கரலைமலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நெதுபூசை
காதல்கூடர் தியானமோன மிசையான

காதை யோதனாமாய்
விடாதுபேசல் கேள்வியான
காமர்கோயின் மாடுகுழ வழகான

வாலபானு கோழிகோழி
யேகராசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது கொலுவாதி

வாழும்பாறு தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு மருள்வாயே

ஆலகால பானாநர்
கபாலகூல பாணிநாக
மாறுசோம னாரின்மலை யணிவேணி

யாதிநீதி சோதிபேதி
யாததேவர் மூவரோது
மாசிலாத பாடல்கூடு மமரேசர்

நாலுவேத நாதகீத
நாசைநாலு தாசரிசர்
நாலுதோளு நாலுவாயு முளதானை

நாரிபாகர் காலகாலர்
நாகராஜர் பூசையான
நாகநாத னார்குமார முருகோனே.

31. தனத்தா தனதன தனத்தா தனதன
தனத்தா தனதன — தனதான.

இடிப்பார்படல்கொடு பிடிப்பாருறுபுலி
யெனப்பாயும்வித மதனாலே

யினோத்தேனுடல்பர தவித்தேனரகர
வினித்தா னிதுபட முடியாதே

மிடிப்பாதகவிரு ளறுத்தே யிரணிய
விளக்காகிய வொளி பெறவேதான்

விருப்பாயகமகிழ் மலர்த்தாமரையெனும்
விழிப்பார்வையி னருள் புரிவாயே

கொடிக்கேநிகரிடை தனத்தாலயர்வுறு
குறக்கோகில மயில் மணவாளா

கொடிச்சேவலையுள சமர்த்தா வசுரர்கள்
குடிக்கே மறவியை நிகர்வேலா

அடிக்காயிரநிதி படிக்காசுதவியு
மருட்பாவலர்தமிழ் புனை தேக

ரழற்போல்விரிசடை முடித்தோ ருரனையி
லகத்தீசுரர் தரு முருகோனே.

32. தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன — தனதான.

ஐந்தொழிலறிந்துபுரி யைங்கடவுடங்கநிலை
யஞ்சுவகை மந்திரமு மறியேனே

யைம்பொழுதுநீன் றநிலை யைங்குரவனென்பதிலை
யைந்திணை கடந்த நிலை மகிழ்பூத

மென்னை, சுயமறிந்த திலை யைந்தறிவுவந்த திலை
யைமடபுலனை வென்ற திலை யதனாலே

யைங்குணையாழிந்த திலை யைந்துருகிகண்ட திலை
யைமயபதமு முயந்திட நினருள் தாரா

யந்தரி தூரத்தரி புரந்தரிநிரந்தரி
யாரடையர் வணங்கவரு மிருதாளி

யம்பிகைசுமங்கலி யினம்பிடிபசங்கொடி
யருந்தவமிருந்த வுமை தருபாலா

சந்தாரிரண்டுவிசை சந்துவிடுகின்ற விறை
தும்பையணி செஞ்சடிலர் முனிவோர்கள்

தொண்டர்சுருமிந்திரு மண்டருவணங்கவரு
சந்தரவிடங்கர்தரு முருகோனே.

33. தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத் தா
தததாத் தாத்தத் தாததாத் தா
தததாத் தாத்தத் தாத்தாத் தா— தனதான.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பாற
மொப்பாய்க் காஷிக்கொத்தார்போ
லெற்காய்த்தோற்றித்தாட்காட்டா விடிவேதா

னிற்பாற்கூத்துப் பொற்கொப்பா
யுத்தாய்ச்சாத்துப் போட்டாப்போ
லெத்தாய்க்கூட்டிற் காற்றீர்த்தே கொடுபோவான்

முட்டாப்பாட்டுச் சாக்காட்டா
லிக்கூத்தாட்டுப் பேய்க்கூத்தா
முட்கோட்பாட்டைத் தீர்க்காட்டா லினியாமோ

முற்கோற்பார்ப்பைப்போற் சேர்ப்பாய்
நற்பூச்சாத்திச் சீர்பாட்டால்
முக்காட்போற்றக் காப்பாற்றா ரதுபாராய்

மட்டாய்க்காட்டிச்சாய்க்காட்டார்
மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோற்போர்ப்பார்
வற்றாத்தூக்கத்தேகாத்தார் சடைமீதே

மைக்காடாத்திப்பூத்தாச்சோ
கத்தாக்காப்புத்தூட்டூச்சார்
வட்டாய்க்கொட்டைப்பொற்கூற்பார் முலைபாகர்

சட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்
மிக்காய்த்தோற்றித்தாட் சேர்ப்பார்
நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார் தருபாலா

நற்சாற்கொட்டைஞர்ப்பொற்சே
டித்தெட்கூட்டத்தாற்காப்பா
னற்காரொக்கப்பொயத்தீர்த்தாள் முருகோனே.

[வட்டிலுள்ளபடி அச்சிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள திருத்த
தங்ளைத்தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச் செய்யவேண்டுகிறோம்.]

34. தனத்தத்தா தானத்தன
தனத்தத்தா தானத்தன
தனத்தத்தா தானத்தன — தனதான.

அடியைத்தாரா யெனது
மிடியைப்பாராய் துயர
யத்தனைத்தீராய் பொதிய முனிநேரா

யறிவைத்தாரா யடிய
ரருகிற்சேராய் மனதி
லருளைக்கூராய் மயிலின் மிசைவாரா

யடிமைப்பேறா யுருகு
குடிமைத்தாராய் வினையேன்
விழியிற்சேராய் விதியி னிடைபூராய்

வயதுக்கீறா யனது
குடிசைக்கூறாய் மருவு
லகையைக்கூறாய் பிர்வி தனைமாறாய்

படியிற்றேவே யமரர்
குழுவிற்கோவே விரைசெய்
பதுமப்பூவேயருண கிரி

நாதர்

பகர்நற்பாவே விபுத
ருலகிற்காவே யடியர்
பரிவுக்காயே முகிலி

னினைமான

வுட லக்காரோணர் பணி
சுடிலக்காரோண மரு
ஞ்சுதிக்காரோணர் வளர்

கயிலாய

ருதயக்காரோணர் திரு
நடனக்காரோணர் தமி
முரலைக்காரோணர் தரு

முருகோனே.

35 தத்தன தானதன தத்தன தானதன
தத்தன தானதன — தனதான.

மத்தளமோடொருகுத்துர லோடிகுறை
மட்டறவே யுரைசெய்

வதுபோல

வக்கிரமானகுறை செப்பிடிவேதெனவும்
வக்கணைபாடுகய

வர்கன்மீதே

உத்தமமானதமி மெத்தனைபாடினாலெ
னுட்டயவா யருமை

யறியார்க

னொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி
யுச்சிதமாக வரு

டரவேணும்

முத்தையனே புலவ ருக்கரசேமதுர
முத்தமிழே சுனையின்

மிருகேசனே

மும்பழமே யமிர்த சர்க்கரையே கனக
மும்புரிநூ லணியுமணி

மார்பா

வித்தகனார்விமலர் முச்சுண்ணார் தவள
வெற்பரனா ருரகையினில்

வாசர்

மிக்கமகேசரொரு கைத்திரிகுலமொன்று
விசசுவநாதர் தரு

முருகோனே.

36, தனதனா தாதத தன
தனதனா தாதத தன
தனதனா தாதத தன — தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி
யிணைகளே கோகக வுன
திசைகளே கேட்க விரு

செவிவாயுன்

னியல்பு பாராட்டு தமி
முதனையே வாழ்த்த மகி
ழிதயமே தீர்க்கமுட

னினைவாக

வருமையா நீற்றை நாத
லிலகவே சாத்தி யபி
னறுமுகா போற்றி யென

முடிதாழ

வழகுசேர் கார்த்திகையின்
விமதமே கோற்க மயி
லதனிலே காட்சி தர

வரவேணும்

விருதுபாராட் டசுரர்
மடியேவீட் டலகை
மிசையதொற் றசைக

ணிணமுனை

மிடறுதான் வீக்கமுற
வதனையே சாப்பிடவு
மிகவயே யேப்பமிடு

வடிவேலா

மருவுசே னுட்டி லுறை
சிறையெல்ல மீட்டுவிடு
வணிகர்க்கு நாட்டில்வரு குமமேசா

மதுரைமீ னாகுதி யுமை
கவுரிசாமாகுதி யென
வருவிசா லாகுதிதரு முருகோனே

37. தானதன தாதத தானதன தாதத
தானதன தாதத -- தனதான.

வேரிமலர்கூட்டி வாள்விழியை தீட்டி
வீணையிடை கூட்டி யிசைபாடி

வேள்விருதுநாட்டி தூலிடையெவாட்டி
மேருமுலை காட்டி விழியாலே

மாரனொடுபோட்டி யாகமலர்மூட்டி
வாலிபரை வாட்டி யிதழ்கோதி

வாயமுதமூட்டி மேலும்கிதியீட்டம்
மாதர்விளை யாட்டில் மெலிவேனோ

மேருநிகரேற்றர் பூசமுழுநீற்றர்
வேசாமுனி சீற்றர் மதிபாதி

மேவுமொருகீற்ற ராடுமொருகூத்தர்
வீசுதிறை யாற்றர் மகதேவர்

நாரியுமைவாய்த் தபாகர்மதி தேய்த்த
நாதர்குட மூக்கர் தருபாலா

நாகைவரு கார்த்தி கேயபர மேட்டி
நாவலர்கள் போற்று முருகோனே

38. தன்ன தனந்தத் தனனா தனதன
தன்ன தனந்தத் தனனா தனதன
தன்ன தனந்தத் தனனா தனதன — தனதான.

மிடியி லமுந்தப்படுமோ வனுதின
மனதுகலங்கப் படுமோ வெழுதிய
விதியிலடங்கப் படுமோ பலபல பிணியாகும்

வினையி லொடுங்கப் படுமோ மருவலர்
பகையில்நடுங்கப் படுமோ கணிகையர்
விழியிலடங்கப் படுமோ கயவர்க எரிடம்நாடி

படியிலிறங்கப் படுமோ குடிடையில்
மடிமைபொருந்தப் படுமோ வயிறெறி
பசியில்வருந்தப் படுமோ முடிவினி லெமதுதர்

படையினொறுங்கப் படுமோ சுடலைக
ளிடையில் வெதும்பப் படுமோ நரகுறு
படியிலிறங்கப் படுமோ வினியருள் புரிவாயே

முடியணிகங்கைப் பெருமாள்பரசுழை
துடியணிசெங்கைப் பெருமா ளழகிய
முகமலர்விந்தப்பெருமா ளரியனை தனில்மேவி

முதல்வரெனுஞ்சொற் பெருமா ளிசைபெறு
நடனபுயங்கப் பெருமாள் சதுமறை
முடுகுதுரங்கப் பெருமா ளயன்மறை யவர்தேடி

மடியிணைகஞ்சப் பெருமா ளுதவிய
கொடையின்வசந்தப் பெருமா ளிதழியை
யணியுமலங்கற் பெருமா ளுடவினி லொருபாதி

யருளுமடந்தைப் பெருமாள் மதனனை
வதைசெய்மடங்கற் பெருமாள் வலியொடு
மழகவிடங்கப் பெருமா ளுதவிய முருகோனே.

39. தன்னத் தானு தன
தன்னத் தானு தன
தன்னத் தானு தன—தன தான

கடுவைப்போலே கரு
வினையைப்போலே யலை
கடலைப்போலே மத
னமராடி

கணையைப்போல் யொரு
பினையைப்போலே பிறழ்
கயலைப்போலே குயி
லமர்மாவின்

வடுவைப்போலே பொரு
மயிலைப்போலே மயல்
வலையைப்போலே மது
கரரீல

மலரைப்போலே யிரு
நயனத்தார்மே லதிக
மயலுக்காளாகி நித
மெலிவேனா

படியிற்றேறவே யுப
நிடதக்காவே வளர்
பழனிக்கோவே யசு
ரரைமாறு

படையிற்றூரா வணி
களபத்தாரா வொளிற்
பவளத்தேகா திரு
மயில்வீரா

வொடியத்தானே சிலை
முதுகக்கோணு ன்றெலி
யுதவிச்சீரே பெறு
மரிதேடு

முரிமைத்தாளார் பணி
யிதழித்தோளா ரெனு
முரகைக்கா ரோணர் தரு
முருகோனே.

40. தந்தத்தா னான தன தந்தத்தா னான தன
தந்தத்தா னான தன தந்தத்தா னான தன — தன தான.

உன்ப சதா னுனபுவி யெங்குப்போனா லு மினி
யண்ட ததானே து நிழ லரி தாகு

மன்பற்றார்தேடுகிற சம்பத்தா லேதுபல
னத்திப்பாமோ வடவிநி னிழலாகு

மின்பத்தாலோபியர்கள் பிற்பற்றுதேமனது
லென்பற்றேதா னொழிய வருள்கூர்வா

யிந்தப்பா டாரறிவர் கந்தப்பாநீ யறிவை
யென்கர்த்தானே சரண மலர் தாராய்

பொன்கொத்தானீடிதழி மென்பொற்றோன்மேலணி
புங்கப்பூ னுபரணர் சிவஞான

பஞ்சத்தார்மாதவர்கள் நெஞ்சத்தா ரமரர்தொழு
புங்கத்தார் காரணவு கயிலாயர்

வன்புற்றேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல்
மண்பட்டேபோக முனி மகதேவர்

மஞ்சைப்போலேகரிய கண்டத்தார்குலமுள
வண்கைக்கா ரோணர் சுரு முருகோனே.

41. தான தன தானான
தான தன தானான
தான தன தானான — தன தான,

வேதநெறி கோடாமல்
மாயையிருண் மூடாமல்
வேறடிச னூடாம லறிவீ

வேடரோடு கூடாமல்
யோகநிலை வீடாம
வீணரகி லோடாம

லெமதுதர்

மோதுபடை சாடாம
லாணவமு நீடாமல்
மூடர்மிசை பாடாமல்

மடவார்கள்

மோகவலை போடாம
லீலைவிளை யாடாமல்
மூதறிவு வாடாம

லருள் கூர்வாய

யாதியிம கேதாரம்
வேதகிரி மாயூர
மாடுதுறை மாகாள

மயிலாடி

யாலவன மாநூர் நள்
ளாறுகட ஆர்காசி
யாள்மதுரை சீர்சாழி

புகலூரில்

நாதருயர் வேனூரர்
சோணகிரி தேவூரர்
நாடுதிரு வாய்மூரர்

கயிலாயர்

நாகைவரு காரோணர்
பாலாமயின் மீதேறு
நாகரிகனே வாகை

முருகோனே.

42. தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன—தனதான.

இரவியொளிதிகழ் மகுடநிரைகளு
மிலகுவதனமும்

வெகுதோளு

மினியமதுரித மொழியுதுதலினி
லெழுதுதிலகமு

மளிவாயு

மரையிலரவட மபயவர தமு
மலருபரிபுர

மிருதாளு

மடியன்மன தினில் மருவியனு தின
மாசுபுரியவு

மருளவாயே

தருமகுணதர குமரகுருபர
சதுரஜெயதர

குருநாதா

சமரவிதரண திமிரதினகர
சகலகலைவல

வபிராமா

வுரககணபண கிரணமணிமுடி
யுடையநடமிசூ

மயில்வீரா

வுத்தியசுரர்கள் மடியவயில்விடு
முரகை மருவிய

முருகோனே

43. தன தன தன தன
தன தன தன தன
தன தன தன தன — தன தான ,

மடையனை நெருடனை
மருளனை யிருளனை
மடியனை மிடியனை

மடவார்மேல்

மயலனை நயவனை
வறியனை வெறியனை
மசகனை யெளியனை

யறிவீன

விடையனை முகடனை
விழலனை யவலனை
விகடனை யகடனை

வசைபேசும்

விரகனை வினையனை
முறடனை யகுணனை
விதனனை மலரடி

மிசைசேராய்

தடகிட கிணகிட

சுககிர் த கிற் திகிட

தநதந திகுதிசு

திமிதே தாதித்

தகனக செகனக

திரிகிட திமிகிட

தணதண தணவென

நடமாடு

வடகயி லயிலர

ஹரகையி லமலனை

மருவியி டதுபுற

மகலாத

மடமயில் நிலமகள்

கலைமகள் பரவிய

மலைமக ஞாதவிய

முருகோனே.

44. தாத்தத்தா தானதன தாத்தத்தா தானதன
தாத்தத்தா தானதன—தனதான.

மூச்சுப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய

மூக்கிற்போ யேறி

மறுபடிமீளும்

மூச்சுப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு

மூச்சைப்போயோடி லரை

வயதாகி

யாச்சுக்காணவியது போச்சுச்சீநாறு பிண

மாட்டுக்கேகூறும் விலை

கிடையாத

வாழ்க்கைப்பாழ்போதுமினி வீட்டைத் தாலீலை விளை

யாட்டைப்பாராமல் மயில்

மிசைவாராய்

நீச்சுப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமாலிகையு

நீட்டுக்கா கோதரமு

மிவைவருடும்

நேர்த்திக்கோடார்மழு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீற்றைப்பூணாபரண மகதேவரர்

காய்ச்சுத்தீயானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காகுதிச்சாளுப ருமை யொருபாகர்

காக்கைச்சேனாடர்பணி வாழ்க்கைச்சோனாடர் முது
காட்டுக்காரோணர் தரு முருகோனே.

45. இதுவுமது.

மதித்துப்பாவாணர்வரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிச்சிப்போனா லிசென குடிகேடு

வடக்குப்போனார்வருவ ரெனக்குததாயாதி யென
வழுகுப்பேசாம லிரு விழிநீரை

யுதிர்த்துத்தானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமக்குததானே சுகிர்த மினியேகென்

றுலுத்தப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
யுரைத்துப்பாடாம லரு டரவேணு

மெதிர்த்துப்போராடசுரர் முகத்திற்சேனா பதிய
ரியற்கைத்தானா பதிய ரிருநால்வ

ரிலக்கப்பேர்மீசைகளை முறுக்கித்தேராழிகளை
யெடுத்துத்தானவீச நில மிசைவீழ்ச்

செதைத்துக்காலாலவரை மதித்துச்சே ருடுகிற
திறத்தைப்பாநீ ரெனவு மகிழ்வீரா

சிரத்திற்பூணாகநி கடுகைப்பூமாலை யணி
சிவப்புகாரோணர் தரு முருகோனே.

46. தனத்தார்த தானதன தனத்தார்த தானதன
தனத்தார்த தானதன — தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி முலைக்காமையேவருடி
யணிக்காம்புமேகுழைய மலர்கூடு

மறற்கூந்தவேசரிய முகக்காந்திலேவ்வொழுக
வரைக்காஞ்சியேகுலைய நகமேழா

மிடத்தூன்றியேயெழுதி மிடற்றூந்தவோசைமிக
விடப்பாந்தள்மேல்மதனன் ரதிதேவி

யெனச்சேர்ந்துபோக மறவுடற்சாம்புமாதர்தமை
யினித்தீண்டில்நீயவ வருன்பாராய்

விடப்பாந்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
விரைச்சாந்தினுல்மருவு திருமேனி

வெயிற்காந்தியாருதவு தமிழ்ச்சேந்தவாதபர்கள்
விளக்கேந்தவே கொலுவி னாமர்சேயா

மடர்கோங்குவாழைவழையகிற்காம்புமாவருள
மரத்தோங்குபாதிரிம தலையாரம்

வயற்சேம்புசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேன்மையினில்
வனப்போங்குநாகைவரு முருகோனே.

47. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த — தனதான.

மந்திரங்க ளுஞ்செபங்க ளுந்தபங்க ளும்புரிந்து
வந்தனங்க ளுந்துறந்த மதிசேடன்

வஞ்சகங்க ளுஞ்சினங்க ளும்புகுந் திருந்தநெஞ்சன்
வம்புதும் புளர்புகுந்த வெறுவீணன்

சந்தனங்க ளும்புனைந்து குங்குமங்களுந் திமிர்ந்து
சம்பிரமங்க ளும்பொருந்தும் விலைமாதர்

தன்சுருங்க விரிப்பென்று மென்றுதின்ற தம்பலங்கள்
தந்திமென்று கெஞ்சபஞ்சையேனை யாள்வாய்

யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வன்புகொண்ட டிரங்குசிந்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்கஞஞ்சொ லடியாரி

லண்டவந்து வந்துதொண்டர்சண்டென்று திங்களங்கி
யண்டரண்டர் கண்டுதெண்ட னிடும்பாதா

விந்தையம் புயன்புணிந்த நம்பர்ப்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற

விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வண்டுகெண்டை யம்
மின்கருந்த தடங்கண்ணமந்த முருகோனே.

48. தானதன தனதான
தானதன தனதான
தானதன தனதான — தனதான.

சூலைதலை வலியீளை
நீரிழிவு துடைவாளி
சோகைபிர மியமூலம் வறள்வாயுத்

தோஷத்தனை மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
தூறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி
யாசிமுய லகன்மேக
மாலேபிள வைவீதிசி யனுபோக

மாறுபடு பிணிதீர
மூலிகைகள் குடிநீரு
மாமுனது திருநீறு தரவேணு

மாலதூசுர் கணிலாய
ராதிமலை கயிலாய
ராரணர் நமசிவாயர்

மகதேவ

ராடல்புரி நடராயர்
மூவர்தமி முனினேய
ரானிநட மீ

தருபாலா

ஞாலமகி முயிராமி
வாலைதிரி புரையாயி
நான்மறையில் வினையாடு

முமைதேவி

நாரிகவுரி சபாவி
சூலிதரு சுருகூல
நாகைபுரி தனின்மேவு

முருகோனே.

49. தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன — தனதான.

மச்சிட்ட மாளிகையும்
வச்சிட்ட சூளிகையு
மட்டற்ற சாளிகையு

மடிபாரு

மத்திட்ட சாலிகளு
மொய்த்திட்ட பாலகரு
மட்டுற்ற வோதிபெறு

மனையாரு

மெச்சிட்ட வரபரண
முத்திட்ட மாலிகையும்
வித்திட்ட சாலிகளு

முளதாலே

வெற்பொத்த வாழ்விகென
விச்சித்த பாவியினி
வெய்யிட்ட தீநாகி

ஹுவேனே

அச்சிட்ட வேடனிட

வுச்சிட்ட மானதசை
யத்தத்தினு ஓதவ

வயில்வாய

ரக்கிட்ட மாஸையினர்

திக்கெட்டு மாதையின
ரப்பிட்ட வேணியினர்

திரிசூலர்

முச்சிட்ட நால்வர்பணி

நத்திட்ட பாணியரி
முப்பத்து மூவர்பணி

யிருபாதர்

மூக்கட்பு ராரிதரு

நச்சிட்ட சேடபுரி
முத்துக்குமாரரென

முருகோனே.

50. தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன — தனதான.

வரைத்தனங்க ளிருச்சா ணுற்றிட

வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு
மயக்குகின்ற நடத்தார் நித்தமு

மயலாரை

வளர்த்ததன்பிளை யைப்போ லற்புத

மெனத்திரண்டபி னைப்பா ளாகுமுன்
மறிசசிரங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு

மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்றபின்

முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ

ரோடுகூடு

யசத்தியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்

நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ

குறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே ரெத்தின
விளக்கெனுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே

விறற்பொருந்து ஈமர்த்தா கர்த்தாக
னெனச்சிறந்திடு முத்தே வர்க்குள
விழிக்கிசைந்திட சட்கோ ணத்துறை வடிவேலா

இருக்குவந்தவன் முசுகோ ணத்துறை
யொரு சத்தித்தந்த பொருப்பே முக்கனி
யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சுதன் மருகோனே

யிலக்கணஞ்சொலு நங்கீரப்புல
வனுக்கிரங்கு பிரசித்தா முத்தியை
யெனக்குவந்து தரப்போ தித்திடு முருகோனே.

51. தானனதந்த தனத்தந்தன
தானனதந்த தனத்தந்தன
தானனதந்த தனத்தந்தன — தனதான.

புதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
ஆழ்வினை தங்கு மலக்கிடங்கனு
போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே

போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
வாயுவெழுந்த துருத்திவெம்பிணி
போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சுகம்

தாதவிழ்கஞ்சன் வகுத்தவொன்பது
வாசலரங்கு மிகுத்திடுஞ் சமு
சாரகுடும்ப வினைப்பழங்கல மெமதுதர்

தாடதமின்றி யறுத்திடும்பயி
ரீரமிருந்த விளக்கெனு ம்படி
தானுழல்கின்ற சமுத்திரங்கரை பிடியேனோ

வேதன் முருந்த நெழிந்புரந்தரன்
 வானவரென்ற பரப்படங்கலும்
 வேளைமுனிந்து துடைத்தபன்புயர் கயிலாயம்

மேவியிறைஞ்சி யிடுக்கணுந்துறு
 குரளேவென்று தரத்தகுஞ்சிசு
 வேதரவென்று வழுத்த நன்றென வுடனேதா

ஐதரமிஞ்சிமறைத்திருந்த
 வதோமுகமொன்றை யெடுத்தமுன்புள
 வானனமைந்தில் நிரைத்திடுங்கரு ணையினாலே

யாறுமுகங்க ளெனச்சிறந்த
 விடேலாசனம்வெம்பு மழற்பிழம்பினி
 லாறுபுலிங்க மெனப்பிறந்திடு முருகோனே

52. தந்த தனந்த தனந்த தனந்த
 தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த
 தனந்த தனந்த தனந்த தந்தன — தனதான.

கங்குசுணங்கு நெரிந்திடமங்கி
 பரந்துபொருந்து வருந்தும்விருந்து
 கலத்தரம்பு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங்

கந்தர்வமூர்பு பொதிந்த குடம்பை
 சிலந்தியெழுந்து வினோந்தகுரம்பை
 கலங்குகுடும்ப விலங்குதனைத்திட மெலிவாகித்

தொங்கவிழுந்து நடந்துமுடங்கி
 யிருந்ததவழ்ந்து கிடந்துநிலிந்து
 துவண்டுமலங்கள் சலங்கடறிறங்கிட மதிக்கேடாத்

தொண்டைவறன் டிருகண்களிருண்டிட
 வந்தகன்வந்துயிர் கொண்டிடவிங்குளர்
 துஞ்சினரென்றிடு முன்பெதிர்வந்தருள் புரிவாயே

செங்க தீர்திங்கள் முகுத்தன் விரிஞ்சன்
விசம்பிறையண்டர்கள் கண்டிவெருண்டு
தியங்கியங்கிட. வம்பிகையாஞ்சின் னெனவோடச்

சிந்துவடங்க வறண்டதிணங்கி
மிகுங்கெறுவங்க னொடுங்கவிரங்கிய
தென்றிசைவந்தகன் நின் றுகலங்கிட வயர்வான

மங்குளகங்கை வெதும்பியுலர்த்திட
வெண்டிசைவெங்கயம் வெம்பிநடுங்கிட
வம்பொனெடுங்கிரி யுமபலகுன்றுக டமிமாற

வம்பாவந்தர மம்புவியும்பில
மெங்குணுவெந்த யர் சொண்டியங்கிட
வண்டமடங்க ளு மண்டிவருஞ்சுடர் முருகேகானே

53. தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன — தன தன.

எழுந்தி ரொளிவிடு நவமணி மகுடமு
மணிசிர முட னுத லெழுதிய திலதமு
மிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியல்பாரு

மிரணிய புயவரை தழுவிய குழையினி
ல்டுமக ரிகைகளு மரனெடு பிரணவ [வாயு
மெனுமறை செவியிடை மினுமினு வெனமொழி களி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமரர்கள்
பெறவருள் நருணையும் வெகுளியு மசுரரை
முடுகுபன் னிருவிழிவனசமுமலர்சையில் வடிவேலும்

முனிவர்க ளாமரர்க ளடியர்க ளனை வரு
மசுர சிவசிவ குருபர னெனவவர்
முறைமுறை பாலிய பரிபுர சமணமு மறவேனே

யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
 னடியினில் முறையிட வொருதிரு முசுனரன்
 மனநினை விடவரு பொறிகளு மெதி ருறவேதா

னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
 னனிலனெ டிரைசெய வரிதென மறுமொழி
 செர்லவரனருள்செய வரமுடிமிசைகொடு விரை
 வுடனேகி

வழுவறுபகிரதி யிடைவிட வளமுறு
 படியறு குழவிக ளெனு மிகவடிவுற
 மகிழ்வுடனரியய னிமையவர்முலைகொடு வெனவாரல்

வனிதைய ரறுவரு முலையமு துதவிட
 வணிதொடை மரநிழல் புடையிட முளரினன்
 மலரதை களி லுயர்சரவணம்தில் வளர் முருகோனே.

54. தான தத்தத் தந்தன தனதன
 தான தத்தத் தந்தன தனதன
 தான தத்தத் தந்தன தனதன — தனதான.

வாதபித் தத்தின்குண மிதுவென
 ஈடிபற்றிப் பண்டிதர் சிலபல
 வாடகக் கற்பங்களி லுளவகை சிலகூறி

மாதமட் டிந்தின்றிடு கிமனவடி
 குரணத்தைத் தந்திட வதிலொரு
 வாசியற்றுக் கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித்

தாதுவற்ற க்கண்களு மொளிகெட
 நாவறட்சிக் கென்செய்வ மேவு
 தாகமுற்றுத் தந்தமு நழுவுற வுறவோர்கள்

காமமற்றப் பெண்டிக ளொடுமழ
 வாவிவிட்டுப் பொன்றிடுபொழு தெதீர்
 தாவுபச்சைச் சுந்தரமயில் மிசை வருவாயே

யாதிரூச்சுட் சங்கர ருமைமடி
நூபுரத்திற் சித்தியமணி யொளி
யாகும் ரெத்னப் பெண்களை வருகன வுடனேதா

ஞைசைவததுச் சந்ததி தனையுள
சூதகட்டைக் கண மிமைதடைசெய
வாயிலக்கப் பந்தியர் வெயர்வையில் வரவேதா

னோதுசர்ப்பச் சஞ்சல மரனோடு
கூறவெற்பிற் புங்கவர் மலைமக
னோமிசெப்பப் பின்பவள் தடைவிட மலர்வாவி

யோரிடத்திற் றிண்டிற லுடன்வளர்
வீரவர்க்கத் தொன்பதின் மார்களுட
னோரிலக்கத் தம்பியருடன்வரு முருகோனே.

ஓ. தந்ததனக் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த—தனதான.

கொஞ்சமொழிக் கேமருட்டும்
நஞ்சவழிக் கேமதத்த
கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக்

கொண்டைமுடிக் கேதரித்த
தண்டையடிக் கேவருக்கை
தொண்டையிதழ்க் கேவிதித்த விதியூரு

மஞ்சநடைக் கேயொளித்த
வஞ்சியிடைக் கேகலிக்கு
மங்கைவளைக் கேபடத்தை நிகரான

வந்தவீடத் தேயிருக்கும்
நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
லன்புனிடத் தேயிருக்க வருள்பாராய்

வஞ்சியிடப் பாவிருச்சு

விஞ்சிடபசு தேறியத்தர்

வந்துமையைக் கீழிறக்கி

யறுபேராம்

மைந்தர்களைச் சான்றிடுக்கி

வந்துடெனப் போயெடுத்து

மங்கைகரத் தாலணைகந்

வொருநூபா

மிஞ்சியபுச் சேன்மதித்த

கந்தனெனப் பேர்படைத்து

விஞ்சுமுலைப் பால்சுரக்க

வருபாலே

யின்பவளத் தேயெடுத்து

வுன்பவளத் தேயுகொடுக்க

வெம்புபசிக் கேளுடித்த

முருகோனே.

56. தனந்தன தனத்த தந்தம்

தனந்தன தனத்த தந்தம்

தனந்தன தனத்த தந்தம் — தனதான.

மடந்தையர் விருப்பமென்றும்

பசும்பொனின் விருப்பமென்றும்

வசந்தரை வருப்பமென்று

மகலாதே

வளர்த்திடு பெருக்கமெந்த

வுகந்தொறு மிழுக்குமிந்த

மலங்களை யடக்குகின்ற

வகைகாணே

னுடைந்தையி லிறப்பதென்றுந்

தொடர்ந்துயிர் பிறப்பதென்று

முறங்குதல் விழிப்பதன்றி

கிலைகாணே

னுடம்புயி ரசைக்கும்விந்தை

நடம்புரிசெயற்கையெந்த

னுடம்பு வரத்தையென்று

தருவாயே

படர்ந்தபுகழ் மச்சுகந்து

தருஞ்சுத னளித்தமைந்தர்

பரந்தசுட மச்சுமென்று

வினே தீரப்

பதங்களை வழுத்தநம்பர்

குந்நெறருவண் முத்தியென்று

பரங்கிரியி லுய்த்திரென்று

விடைகூற

வடர்ந்தமை யிடுக்கிவந்து

தருந் பொழு தனைத்திரங்கி

யருப்பய மளித்தபெண்க

ளமுவொரு

மகங்களி சிறக்கவெங்கள்

மகன்குந னெனப்பகர்ந்து

வரன்னைலை யிற்கொணர்ந்த

முருகோனே.

57. தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த—தனதான.

மறையது சோதித்த மந்தர்

முனிவர்கள் சாதித்த மந்தர்

மகிழ்குரு போதித்த மந்தர்

மகராதி

வடிவமு லேசித்த மந்தர்

முருவெளி சோதித்த மந்தர்

வசிகர மேலிட்ட மந்தர்

முலகார்மே

லறநெறி பாலிக்கு மந்தர்

மறிவுளர் பூசிக்கு மந்தர்

மரியயன் மோகிக்கு மந்தர்

மெளியோர்க

ளதிபவ மாரிட்ட மந்தர்

மனுதின மோதிட்ட மந்தர்

மறுவகை யாதிக்க மந்தர்

மருள்வாயே

யிறையவன் லோகத் திருநது
நெடியவன் லோகத்திருநது
மிமையவர் லோகத் திருநது

மலைவீசு

மெழுகட லோடித தொடர்நது
மொருகட லாகக் கலநது
மெழுகதி ரோனைத் தகைநது

மகமேருசு

செறிமுடி மீதிற் பொருநது
துருவனை மாறிப் பயினறு
திசையுறு யானைக் குலங்க

எரிநா லுஞ்

செருவுறு வேடிக்கை கண்டு
முயிர் தொறு மோடித் திரிந்து
திருவினை யாடற் புரிநத

முருகோனே

58. தான தான தான தான
தான தான தான தான
தான தான தான தான — தன தான.

மானம் வீர மாண்மை கேள்வி
அலிநேது நீதிநேம
வாகனாதி யோகமவேணு

மதல்லாதே

மாறிலாம லோதும் வாய்மை
பேசவேணு மாசுபாடல்
வாகையீகை யோகைவேணு

மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான
மேன்மைவாய்மை யீடுசோடு
தானிலாத வாழ்வுவேணு

மதல்லாதே

தாரிபாரி காரி போ
லுதாரம்வேணு மாகமாதி
காரமான பூசைவேணு

மருள்வாயே

ஞான வேத கான ஞா
தாதி யோர்கள் வேள்வியேயு
நாளின்மேவு மாதி ராசி

மகமேரு

நாகமீது பாயுமாக
மேகமீது பாயும்லோக
நாசமாமி தேதுபாவ

மெனவேதான்

வேனிலான் விரோதி பால
னேமுனோடி வாறுகூறுங்
வீரவாகு லோடுகூற

வுடனேபோய்

வீறுபாசம் வீசியே யு
ளாகவெண்மை யோடுமீள
மேடமேறி யேயுலாவு

முருகோனே.

59. தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்—தனதான

விடத்தைப் பழித்துச் சிவத்துக் கழித்துச்
சீருப்புக் கடைக்கட் பரத்தைப் பெயர்க்குள்
விருப்புற் றிதழ்ப்பற் கடித்துக் குடித்து விளையாடி

வெறுக்கைப் பணத்தைப் பறிக்கக் கொடுத்து
விழற்குச் சவத்தைப் பிலத்திற் செலுத்தி [போற்
விளக்கைப் பிடித்துக் கிணற்றிற் குதித்து விழுவார்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிற்றைச் சரித்து
விடக்கைக் கடித்துப் புசித்துப் பருத்த
கொழுப்புற் றுடற்குட்சடத்தைப் படைத்த வதிபாவி

குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
குருட்டுக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடக்கிற் பொருப்பைக் கரத்திற் பிடித்து
 வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [யானா
 மறுக்குக் கடுக்கைத் தொடைக்குக் கொடுத்த சடை]

வரைக்குட் புறப்பட்ட டெதிர்த்தப் புரத்தில்
 வழிப்பட்ட டிடக்கப் புலத்திற் குறித்து [சேராத்
 வரைச்சொற் பயிற்றப் பயப்பட்ட டிறத்தற் றெழில்]

திடப்பட்ட டெனக்கட் டளைப்பட்ட டிடச்செப்
 படைப்பொற் கெனச்சொற் பிதற்றக் கனத்தச்
 செகத்தைப்படை த்துச் செயற்பட்டுறுத்து மவனே

கிறப்பட்ட டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
 முதற்சொற் பொருட்குத் திகைக்கப் பலத்த [னே.
 சிரத்திற் புடைத்துச் சிறைக்குட் படுத்து முருகோ]

60. தானந்தன தனத்த தானந்தன தனத்த
 தானந் தன தனத்த — தன தான.

மாவென்பதைவிடுத்து நோயென்பதைவிடுத்து
 மாயங்களைவிடுத்து நிலையாத

வாழ்வென்பதைவிடுத்து லோபங்களைவிடுத்து
 வாதங்களைவிடுத்து மடமாதர்

கோலங்களைவிடுத்து மூடங்களை மிகுத்த
 கோபங்களைவிடுத்து மொழிமாறு

கோளென்பதைவிடுத்து நாளென்பதையுரைத்த
 கோதென்பதைவிடுக்க வருவாயே

ஆலம்புனைகளத்தர் பாலண்டர்களியக்க
 ராகண்டலன்வசுக்கள் மணிமாலு

மாமம்புயனிடுக்க னோதும்பொழுதிரக்க
 மாயநக்தியைவிடுத்து முடியாமல்

வேலங்கையிலெடுத்த பாலன்புடையெருத்தின்
மேவங்குணருரைக்க விசையாமல்

மேலுஞ்சினம்விளைத்த போதன்புடன்வழுத்த
வேதன்சிறைவிடுத்த முருகோனே.

61. தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா—தனதான.

நற்பாகத்தோன் மெய்ப்பாகத்தா
ஹுச்சாயப்பா டத்தானத்தா
ருக்கேயொப்பா கத்தா வயிலாலே

நற்கீரத்தே வற்கேயக்கா
ஹற்பாசக்கா வற்போகக்கூர்.
நட்பாகப்பா வைபோதித்தே யெனையான்வாய்

முற்பாலத்தா முப்பாலுக்கே
யப்பாலப்பா நிட்சேபப்பால்
முற்கோலித்தா விப்பாவிக்கே அமுதான

முப்பாலத்தா னப்பால்விட்டே
முப்பாலுக்கே யப்பாலத்தான்
முட்டாமற்றா பொற்பாகத்தா னருள்கூர்வாய்

மெற்பாதிக்கா சித்தாநித்தாய்
சட்கோணத்தாய் மெய்ப்பாகத்தார்
கைச்சூலத்தார் தருபாலா

மிக்காருக்கே தக்காருக்கே
யக்காரத்தாய் திக்காடச்சூர்
வித்தாரச்சூர் கட்டோடத்தான் விடிமவேலா

கற்பூரத்தீ பத்தாய்முத்தே
வர்கோர்வித்தே துத்தேகொத்தே
கற்றூணத்தே நற்பாதத்தா னடமாடுங்

கர்த்தாவுக்கே பிற்பாலுற்றே
யெட்டாமற்றா நற்பாய்முற்போ
கத்தாரிற்பேர் பெற்றாயத்தா முருகோனே

62. தந்தா தத்தன தான ஞான
தந்தா தத்தன தான ஞான
தந்தா தத்தன தான ஞான — தனதான.

ஐங்காதத்தினி லேகிஞ லென
தன்பாவத்தொடு மீள்வரே புல
னைந்தாயத்துறை தீர்வதே கட னமதாது

மங்காடிப்பத ராகினை னுட
லெண்சாணுக்கொரு சாணிஞல் மிக
வம்பாயப்படு சேதிதா னென தெரியாதோ

சங்காரிப்பது வீரமோ சன
னஞ்சாதிப்பது நேரமோ விதை
சம்பாதிப்பது பாரமோ வுன தியல்பாருஞ்

சஞ்சாரப்பிண மானபாவியை
மன்றாடிச்சொல வேணுமோ மிகு
சந்தோடத்துட னுள்வதே கட னருள்கூர்வாய்

கங்காபுத்ரச மேளனை யுமை
மைந்தாசற்குண மேருவே யணி
கங்காளற்கொரு பாலனை சுவை தருதேனே

கண்டேசர்ங் கரையே விசேட
கரும்பெழுக்கனி யேமனோகர
கந்தாமுத்தமிழ் பாடவே வர மருள்வேலா

சிங்காரக்கதிர் வேலனே சுடர்
கொண்டாடிப்புகழ் வேலனே பகை
திண்டாடப்பொரு வேலனே மயில் மிசையேறுஞ்

செஞ்சேவற்கொடி யானே குற
மின்தேவப்பிடி யானே நாயக
திண்பாரிற்சிவ ராஜதானியின் முருகோனே

68. தாந்தத் தனனா தாந்தத் தனனா
தாந்தத் தனனா—தன தான.

வாஞ்சைக்கடலோ நீஞ்சப்படுமோ
வாழ்ந்திட்டதிலா சியமேது

வாங்கிச்செலுமோ ருஞ்சற்கிணையாய்
மாய்ந்துற்பவமா யலேவோனே

தேய்ஞ்சிப்படியே கூண்பட்டிதிலே.
தேம்பிக்கிழமாய் வினை யான

தீங்குய்ச்திடுநாய் தாங்கப்படுமோ
தேன்பொற்பதமே தரவேனுங்

காஞ்சிப்பதியாய் வேண்டற்கரிதாய்
காண்டற்கரிதாய் வருவோனே

காந்தத்தருவே வேங்கைத்தருவே.
காண்பொற்குறமான் மணவாளா

பரஞ்சுற்றனுமார் தாண்டக்கடலே
பாந்தட்டியில்வான் முருகோனே

பாந்தட்பணியார் தோன்றற்குகனே
பாந்தட்டியார் முருகோனே.

64. தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன — தனதான.

ஆகமெத்தனை யோவெடுத்தது
லோகமெத்தனை யோதரித்தது
வாசையெத்தனை யோவளர்த்தது வதல்லாதே

யாயுளெத்தனை யோகழித்தது
தாரமெத்தனை யேசுசித்தது
மாயரெத்தனை யோவழைத்தது விளைவான

போகமெத்தனை யோதொலைத்தது
வாணவத்தோடுபாயவித்தைகள்
பூமியிற்பெறு காமியத்தொழி லெனும்லீலை

போதவிப்படி யேநடத்தி
லாபமெத்தனை சேதமெத்தனை
போதுமித்தனை ஞானமுத்திரை தரவேணும்

வாகனத்துயர் நோகைபெற்றதி
வாரணக்கொடி பேபடைத்ததி
வாகரக்கரு ணாகரக்குரு பரவீர

வாகுநற்றுனை யாகுமுத்தம
மோகனக்குற மானைழிற் றெய்வ
யானைபக்கலில் வாழ்வுபெற்றிடும் வடிவேலா

நாகமெட்டையு நாகமெட்டென்
மோதவிட்டக மேகளித்திடு
ஞானசற்குரு தீனரக்கை குமமேசா

நாவலர்க்கனு கடலவித்தக
மேவலர்க் கிடியேபருப்பத்
நாகபட்டண மேவுசித்திர முருகோனே

65. சன தந தன தனனி சன தந தன தனன
சன தந தன தனன — சன தான.

னதம் படபடென மிடருங் குழுகுமென
வலையுங் கலகலென வதிரோம

வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென
வசனங்குலுகு லென வுகிரோமி

தனமுந் தளதளென மதனன் குடியிருந்த
தலமுஞ்சலச லென வணைமீதே

தழுவுஞ் சுகமிழுது பதபங்கயம் வணங்கு
தவமென்பதை மிகுந்து தருவாயே

பனைசந் தகில்கருமபு வகுளங் குமிழரம்பை
பனசங்கு முகுசண்பை வடமரழை

பளிசங் குரவுசமபு மகுடங் கணிகடம்பு
பணைகுங்கும நரந்த செவ்வரைக

புனைகுஞ் சிதமிலநைச குருகஞ்சணி முடங்கல்
புரசந் துளவு சிந்து வணைநாணழ

புளிமுந் திரிகைவஞ்சி மரமென்ப துதிரண்ட
பொழில் தங்கு ரகைவந்த முருகோனே.

66. தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன — தன தான.

இரக்க மீகையும் வாகையு மோகையு
மடக்க மாண்மையு மேன்மையும் வீரமு
மிழுகுரு சவை போகமு யோகமு மடியார்க

ளிணக்க ஞானமும் மோன தியானமு
வணக்கநேதி விபூதிமெய் பூசவு
மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு மொருவாய்மை

யுரைக்கும்வா யுபசார விவேகமு
மியற்கையாகிய வாகம கேள்வியு
மொழுக்கமானத பூசையு நேசமு

மறிவீன

வுலுத்தர் மார்பினிலே வசிபோ வருள்
கொடைப்ரதாப விநோதமுமே யுட
லுதிக்கும்நாள்முத லாகவுமே யினி

யருள்வாயே.

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர
சிவப்பிரகாச சரேச சதாசிவ
மணிப்பிரவாள சமேள சுதாகர

வசுரேசன்

மகிழ்ச்சியாய்வரு கேகயலாகன
குறப்பெண்தர வாகிய மோகன
வரைக்கெலாமிறை யானமனோகர

குருநாதா

விரைச்சரோருகன் மாமுடி மீதினில்
மழுக்குபாணி யனேகரு ணூர
விழிக்குண்மாமணி யேதணிகாபுரி

கதிர்காமா

மிருத்தகாசியின் மாநதிபோலவு
வடக்குமாதிர மேல்முகமாய்வரு
விருத்தகாவிரி சூழ்திருநாகையின்

முருகோனே

67. தனத்தத்தாதானதன
தனத்தத்தாதானதன
தனத்தத்தாதானதன — தனதான.

பிறக்கப்போகா துடல
மெடுத்துத்தா னுவதென
பிணத்தையோலே திரிய

முடியாது

பிழைக்கப்போமா விதனி
ஊழைக்கப்போமோ மறலி
பிடிக்கத்தானே வருமுன்

னெளிதாக.

வறத்தைத்தேடாமல் வெரு
பவத்துக்காளா வினையை
யடக்கப்போகாது தரு
மூபதேச

மயர்த்துப்போ காதபடி
வினைத்துத்தானே யுருக
வடித்துப்பாலே தரவு
வினைவாயே

உறுக்கிப்போரா டசுர
ரெதிர்ந்துத்தானே வெருவி
யொளித்துப்போவார்கள் சில
ரொருகோடி

யுரத்துப்பேசார் தலையை
யறுத்துஞர்வீடு தொறு
முயர்த்தித்தானே யெறிய
விழுபோது

மறக்கப்போகாத மனை
வியர்க்கப்போதே தெரிய
மரித்துப்பார்மேல் விழவும்
விடுவேலா

மதித்துப்பாவாணர் விட
விடுத்துத்தானே மொழியும்
வனப்புகாரோணர் தரு
முருகோனே

68. தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன—தனதான.

எட்டிப்பிடித் திடையன்
வெட்டிக் குறைத்தமர
மிற்றுக் கிடப்பதிலே
யதுபோலே

யெய்த்துக் களைத்தமன
மெத்தத் தவிக்குமதி
லிச்சைப் படுத்தும்வினை
தீமாதோ

தெட்டிப் பறிப்பவர்கள்

சொக்குப்பொடிச் சுபடர்

தெற்குப்படக் கருது

குழிகேடர்

சிக்குப் பரத்தையரை

விட்டுப் பரதையுணர்

செப்பக் கருத்தையினி

யருளவாயே

மட்டுக்கடப்பாமலர்

செச்சைப்புயக் குமர

வட்டத்தனத்தி யெனு

மயிராமி

மைக்கட்குறத்தி மிசை

மெத்தப்பிரி யத்தையுள

வச்சிரப்பதக்க மணி

மணிமார்பா

செட்டித்தனத்தில் வளை

விற்பிரத்திட்டை பெறு

செக்கச்சிவப் பமர

குமரேச

சிக்கல் திருத்தணிகை

முத்தித்திருக் கதிரை

சித்திரத்தலத் துரகை

முருகோனே.

69. தான தானை தன்ன தானை

தான தானை தன்ன தானை

தான தானை தன்ன தானை — தனதான.

ஆசைபோ லுரைசொல்லுவா ரவர்

மீதுலாணை விள்ளுவார் கணை

யாழிமோதிரம் வெள்ளியோ

விதுதரவேணு

மாறுநாறுன செல்வர்போ லவ

ரேதுசாரியம் ரில்லடா வென

வாலலாய்கிதி கொள்ளையாடுவ

ரதல்லாதே

திருப்புகழ்.

1476
8729 81

காசிலார்களை யென்னுவார் தரு
வார்களுமார்பிடைப் புல்லுவா ரவர்
காயமேலுக்கிர் கின்னுவார் கடி தடமீதே

நாமநீர்து வெள்ளமா யெழு
மேவுவார்வெரு கல்வி பேசுவர்
காதலேதரு கள்ளவேசிய குறவாமோ

மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மாணநெர்விழி வள்ளிநாயக மயிலேறும்

வாகுனாதிப செல்வ நாயக
வேலினு லமர்வெல்லு நாயக
வானுனோர் பணிகல்வி நாயக வெனையாளு

மாசில்நாயகர் தில்லை நாயகர்
காழியார்திரு முல்லைநாயக
ராலவாய்திரு நெல்லைநாயகர் புகலூர

ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெல்லிமாநட
மாடுநாயகர் பிள்ளைநாயக முருகோனே.

70. தானதனத்தான தானதனத்தான
தானதனத்தான—தனதான.

ஆதபனெழுந்தசாய நாள துருறைந்துதேய
வாடலுறொடுங்கி யோய வயதாகு

மாயுளுமுடிந்துபோக வேலினெடந்துபோக
வாறியுமகன்று போக வெமதாத

நீதலையொழிந்தபாவி யோதலைமறந்தபாவி
யீசனெரினைத் திடராத வதிபாவி

யீனனைநெருஞ்சில்மேவு பாதையிலுருண்டுபோக
வேதளருமந்த வேளை வருவாயே

தாதவிழ்கரந்தைவாகை நீலமூமணைந்தமார்ப
தானவரைவென்ற தோகை மயில்வீரா

தாரணியளந்தபாதர் தாரணியின்றவாயர்
தாரணிமடந்தை நேயர் மருகோனே

நாதமுறுவிந்துவாகி யாரணமறிந்திடாத
நாயகசுயம் ப்ரகாச வடிவோனே

நான்மறைபுகழ்ந்துபாடும் ராசதசவுந்தரீக
நாகையின்மெய்கண்ட வேல முருகோனே.

71. தந்தனா தானதன தந்தனா தானதன
தந்தனா தானதன—தனதான.

தஞ்சனீயேயிதய கஞ்சனீயே புலவர்
சங்கம்நீயே யமரர் துரைநீயே

தந்தைநீயேதுணைவர் பந்துநீயே யுலக
தம்பம்நீயே யுடலி லுயிர்நீயே

கஞ்சனீயேயதிவை குந்தனீயே கரிய
கண்டனீயே யிரவி மதிநீயே

கந்தனீயேகடவு ளன்றிவேறே தடிகள்
கண்டபேரா மொருவர் பரம்நீயே

யஞ்சிலேசாதகமு மஞ்சிலே போதகமு
மஞ்சிலேபேதகமு மறவேதா

னஞ்சிலேபாடியது மஞ்சிலேயாடியது
மஞ்சிலேயோடியது முளஞான

கஞ்சுகாவாயதர கிஞ்சுகாகுரை யடு
கண்டகா மாமுனிவர் பணி

பாதா

கங்கைபாலாகௌரி தந்தசீலா மெய்
கண்டவேலா வுரகை

முருகோனே.

72. தனதன தனதன தந்த தானு
தனதன தனதன தந்த தானு
தனதன தனதன தந்த தானு—தனதான.

மதுகரமுளரி யரும்புதானே
வடியழகுடைய குருமபைதானே
மணிவடமிலகு தசும்புதானே

முடிதானே

மதனிருகயிலுறு பந்துதானே
மகபதிமுடியடு செண்டுதானே
மதமுளகரியிரு கொம்புதானே

முனிவோர்க

ளெதிருறியுலிய சும்பமீதே
யெதிரிலையெனவரு குன்றுதானே
வெழில்வனிதையரிரு கொங்கையாமோ வெனவோதி

யிதயமகிழமயல் கொண்டுவீணே
திரியுமெனமறலி கொண்டிபோவா
னெனவருசமய மறிந்துநீயே

வரவேணு

முதுதமிழ்சொலும் நெறிதந்தகோவே
யருணகிரிதமி முகந்தவேளே
முனிவர்கள் பரவியசெந்திலானே

வயலூரா

முழுமுதலெனவரு கந்தவேளே
பகிரதிதிரிபுரை தந்தசேயே
மொழிசுவணபவ தம்பிரானே

குருநாதா

வுதயதினகரணை வென்றருபா
வசுரரையடுதிறல் கொன்றகோபா
வுருவெனவருவென வந்தகோலா

கலவேலா

வுபரிடதம்நித விளம்புவாயா
 கயமகஞ்ஞறமகள் தங்கள்நேயா
 வுரகையில்மருவு மெய்கண்டவேலா முருகோனே.

73. தானதனதந்த தானதனதந்த
 தானதனதந்த—தனதான.

காயம்நிலையென்றும் யோகம்நிலையென்றுங்
 காமநிலையென்று மதல்லாதே.

காசுபணமெந்த நாளுநிலையென்றுங்
 கானல்புனலென்றுத் தடுமாறி

மாயையின்மயங்கி நானெனதுவென்று
 மாசினிலுழன்று மெலிவேனோ

மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு
 வாழும்வகையென்றுத் தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த
 தேயுள்வருமைந்த கயிலாய

தேவனருள் துங்க தேவர்வரதுங்க
 தேவநரசிங்கன் மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணதுரங்க
 நாலுமறைபங்க முனிவோர்க

ஊடொறும்வணங்கு பாதவரவிந்த
 நாகையின்மெய்கண்ட முருகோனே.

74. தந்ததனதன தந்ததனதன
 தந்ததனதன—தனதான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுரிகரென
 வங்கர்புனியென வண்ணோரம

ணண்டர்பசுவென வீந்துகதிரென
வந்தமணியென

விறவோர்கள்

தஞ்சலிமனவரு கஞ்சநிதியொரு
சங்கநிதியென

வறிவீனர்

தங்களருகிலி ருந்துபுகழ்வது
சங்கையினியருள்

புரிவாயே

மஞ்சுருழல்மொழி கொஞ்சுகிளியிடை
வஞ்சிபிறைதாதல்

விழிதானும்

வண்டுகனியிதழ் தொண்டைபறடரு
மந்ததுலையிரு

தனபாரங்

கஞ்சமுக்கைமுடி பந்துகுவகிரி
கம்பமதகரி

யிருகோடு

கந்தமிக்குற மங்கைபுணருமெய்
கண்டகுருபர

முருகோனே,

75 தனத்த தத்தன தானன தனத்த தத்தன தானன
தனத்த தத்தன தானன — தனதான.

தரித்திரத்தினிலேபடு வருத்தமெத்தனையோவது
சமுத்திரத்தையுமே நிக ரெனலாமோ

தவிக்கவிப்படியேயயன் விதித்தகட்டளையோவது
தனைத்தவிதிர்த்திடவே வகை தெரியாதோ

மருத்தெனைப்பதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயெனை
வசப்படுத்தியுமே யறி வெணும்ஞான

மனத்தினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருப்படவேவினை
மயக்கமற்றிடவேயருள் புரிவாயே

விரித்துரைத்திடும்நூல்களை யறப்படித்தவனேதவ
மிகுத்தசற்குணனே சர வணநாதா

வினக்கினிற்சுடரேபரி மளித்தகற்பகமேகதிர்
வெளுத்தரித்திலமே புய மணிநீபா

வெரித்தமுப்புரம்ஈறெழ நகைத்ததற்பரனார்மலை
யெடுத்தவிற்கரனார் தரு மயில்வீரா

விலக்கணக்கவிராசர்கள் துதிக்குமுத்தமிழ்மேல்மன
மிரக்கம்வைத்திடு நாகையில் முருகோனே.

76 தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன — தன தான.

மேனகையூர் வசியோரதியோ திரு
வோகலை மாமகளோ சசியோவென
வேவிலைமாதரையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
வாரிதியே நிதியே மழையேதரு
வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
மேகெடு வேனினி யாகெடுவே னிது
மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவர்போ வெனை யாள்வதுவே கட
னானவர்போலல வோமிடியே கெட
மாநிதியேதரு வாய்வுருவாய் மயின் மிசையேறித்

தானவரானவ ானைகள்வாசிகள்
தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிர்.
சாடிய வேலுடையாய்குறமாமகள்கூடிய மணவாளா

தாரணியோர்பணி காரணி நாமணி
யாரணி பூரணியாமனை கோயனை
சாமனைதேவி மனோன்மணி நாயகி

தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகர
னேருகனை பரனேருணனை குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர

குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியர்
பூதிதபூசித ராசிதனை திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர

முருகோனே

77 தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தனதான

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாகு
மென்றுபேசி யந்தவேசி

யுறவாடி

யெந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடையிங்குவேணு
மெங்கள்ஞாய மிந்தநீதி

யலவோதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டிமாடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவீடு

விலைமாத

ரண்டிடார்கள் குண்டமாகு
மென்றுவாய்மை விண்டிபேசு
மன்பிலாதமங்கை மார்க

ஞரவாமே

தந்திமாழகன் பிரதாப
தம்பியானதுங்கனேச
தங்கைகீள்சிலம் புலாவு

மிருபாதா

சங்குநேமிசுண்டு வாள்வி
 லுந்துபாணி ஸயந்துபேர்கள்
 சந்துபேசுசெங்கண்மாயன்

மருகோனே

கந்தனே சுகந்தனே
 செயந்தனே சிலம்பனே
 கடம்பனே சவுந்தரீக

மயில்வீரர

கங்கைநாரி மங்கைமார்கள்
 கண்கள்போலும் வந்தஞான
 கஞ்சகாடெய் கண்டவேல

முருகோனே.

78. தந்ததானுதன தந்ததானுதன
 தந்ததானுதன — தனதானி.

கண்டிபோலெமொழி கெண்டைபோலெவிழி
 மஞ்சுபோலெகுழ

விழைபோலு

வஞ்சிபோலெயிடை செண்டிபோலெமுலை
 வண்டிபோலெகன

மிருதோளும்

விண்டிநேரெயென மங்கைமார்வேசியர்
 மிஞ்சுபேரானையி

ஹவாடி

வெம்பினேனானுனை நம்பினேனீயர
 விந்தேநீர்தாளினை

தருவாயே

முண்டகாவாவவனி யுண்டவாவாவரி
 முந்திவா சாடியி

லமுதீதை

மொண்டுவாரீபிசி தங்கோடேவாவதை
 முன்புதானேபட

மொழிமறிக்

கண்டகோடாய்யி விரண்டுகூறாய்விழு
 கண்டாரீராலிகளெனு

மீனர்

கண்டளேகூசிட மண்டிபோராரகிமெய்
 கண்டவேலாயுத

முருகோனே.

79. தந்த தன தானனம் தந்த தன தானனம்
தந்த தன தானனம்—தன தானம்

தண்டுகையிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
சந்திரிசையேறுவர் ரதல்லாதே

சம்பனருமாகுவர் மண்டலிகராகுவர்
தண்கவரிசாமரை பெறுவார்க

ளெண்டிசையுமேபுகழ் கொண்டுலகையாளுவ
நிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளெந்தவிதமாவது முன்செயலலாதிலை
யென்செயலிலாவகை யருள்வாயே

யண்டரரசேயர் விந்தநிதியேதரு
மைந்துதருவேயுன தடியார்க

ளன் டினவசமேதமிழின்பரசமேவிழி
யந்தமணியேவிட முறுகீல

கண்டகுருவேமகிழ தொண்டர்,குருவேவிரி
கந்தமருவேயரி மருகோனே

கங்கைமருமென வந்ததிருநாகைமெய்
கண்டபெருமா'ளெனு முருகோனே.

80. தானு தன்ன தனந்த தானு
தானு தன்ன தனந்த தானு
தானு தன்ன தனந்த தானு—தன தான.

மானுர்கலவி விதங்கனாலே
நானுவகைசெய் மருந்தினாலே
மாறையுடல முதிர்ந்துதானே கிழமாகி

வாய்நீர்வடிய நனைந்தமார்பாய்
நோயாலறவு மெலிந்துஞளாய்
வாளாமனது கலங்கவேதா னெமதூத

ராணர்மிகவும் வளைந்து சூழ்வார்
நாய்வாலெனவு முடங்கவேவா
வாவாவெனவுயிர் கொண்டுபோவார் மனை யாளு

மாலோசனையொடு கண்களாறாய்
நீரேசொரிய விழுந்துசேர
நாளாய்மயின் மிசை வந்துதானே யருள்கூர்வாய்

மீசனாபதியென வந்தவீரா
போராடசுரரை வென்றதீரா
தேவாதிபர்கள் பணிந்தகோவே கந்தவேளே

சேயாபவளம் நிறைந்தவாயா
தாதாவெனுமர விந்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா குமரேசா

ஞானாகர்பணி தம்பிரானே
வேதாகமமெனு மெம்பிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே யபிராமா

நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாகுறவர் மடந்தைபாகா
நாகாபுரியின்மெய் கண்டவேலா முருகோனே

81. தானனத் தானதாந்த தானனத் தானதாந்த
தர்னனத் தானதாந்த—தனதான.

காதினிற் றோடுதாண்டி வார்குழற் காடுபாய்ந்து
காமுகர்க்காசை தூண்டி யழகான

கார்முகத்தோடு சேர்ந்து நாசியிற் றுவிமீண்டு
காவியைப்போலு நீண்ட விழியாலே

யீதலுக் காணமைந்தர் மீதினிற் பார்வையுன்றி
யேபொருட்சேரும் வாஞ்சை யதனாலே

யேறவிட் டேணிவாங்கும் வேசையர்க் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க வருவாயே

யாதபச் சோதிவாய்ந்த தேகநற்றோரை யூர்ந்த
வாதிசட் கோணமார்தத தலைமீதே

யார்சிவப் பானசேந்த னேகுறப் பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தேர்ந்து மறியாத

நாயமூக் கோணமேந்து கோமளப் பாவையின்ற
ஞானநற்றோள்முன் னுன்கு பெறுசேயா

நாடகத் தியாகர்தோன்ற லாணமுத்தே சுபாங்க
நாகையிற்றாரு வேங்கை முருகோனே.

82. தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன—தனதான.

இருவினையூத்தைச் சடமலவோ நரி
சமுக்கெரிகாக்கைக் கிடமலவோ தின
மெடுபடுசோற்றுச் சுவரலவோ நவமெனவேதா

னிடவெளியோட்டைக் குடமலவோ விது
நரைதிரைமூப்புக் கிழமலவோ வுயி
ரிறுதியினுற்றப் பிணமலவோ விது நிலையாகக்

கருதியவாக்கைப் பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத் தியல்பலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ பிரவியதான

கனதுயர்தீர்க்கத் திருவுளமோ வல
நரகிடேசர்க்கத் திருவுளமோ மகிழ்
கருணையயார்க்குத் தெரியுமையா வருள்புரிவாயே

வருகுருமூர்த்தித் துரையாழகா ஹத
 லணிதிருநீர் ஹு. அபாடியழகா முனி
 வருமடிபோற்றிப் பணியழகா திற லபிராமா

வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
 ணகிரிசொல்வாக்குத் சமிழுகா குற
 மடமயிலகாட்சித் திருவழகா வளர் கதிர்காமா

திற ரிகுமோட்சப் பதியழகா திசை
 யுலகமுமே ததுப புகழுகா வெழு
 திரைகடல்வாழகைச் சுறவழகா வுர கையின்பு வுளே

தினமொருசாத்துப் படியழகா வடி
 யவர்லினை தீர்க்கச் செயலுடனே யுயர்
 திருமுருகாற்றப் படையுடனே வரு முருகோனே.

83. தனத்தத்தாளுகனை தனத்தத்தாளுதனை
 தனத்தத்தாளுதனை—தனதான.

இருப்புத்தூணுமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
 வெரிசுதுததானே தழுவ வெமதூத

ரிழுத்துப்போவார்காது சகிக்கப்போமோ பிணையு
 மெடுத்தித்தானே நரகி லெறிவார்க

ளரக்குப்போலேயுருகு, விடக்குப்போலே கருகு
 மவத்துக்காளாய் மிகவு மெலிவேனே

வயிர்த்துப்போகா மலுனை நினைத்துத்தானேபணிய
 வடிததுப்பாலே சரவு நினைவாயே

தருப்பொற்காவே கணிகை யிடத்திற்தேவேபசிய
 தடத்திற்பூவே யருண கிரிகாதர்

தமிழ்க்குத்தானேமனது களிப்புற்றோனே யசுரர்
 தளத்திற்போரோடு மொரு மயில்வீரா

செருப்புக்காலால் மிகவு முதைத்துத் தான்வேடனுட
திறக்கைத் தானே யறிபு முமைமபாகர்

சிரித்துத் தானீடுபுர மெரித்துச் சேராரையடு
புட்புக்காரோணர் தரு முருசோனே.

84. தாந்தத்த தனச்சுறை தன
தாந்தத்த தனச்சுறை தன
தாந்தத்த தனத்தரு தன—தனதான.

காந்தனங்கை விளைச்சியார் முறி
பூண்டுவுட்க துளைச்சியா ரிரு
காம்பைபவனற திறத்ததோளியர் மணியான

காஞ்சிகொண்ட தலத்திலே யொரு
மூஞ்சிகொண்டு பிழைச்சுவே வெரு
காஞ்சனங்கள் பறித்தபாதக மடமானார்

வாய்ந்ததிங்கள் முகத்தினார் சிவ
நூண்டுகுந்த சுடைக்கணு ரிறு
மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட லையராவி

மாந்திரின்று தவிக்கவே மிக
வேங்குமெஞ்சு 'மிளைக்கவே கன
வாஞ்சைதந்து மயக்கும் வேசிய ருறலாமோ

சேந்தகந்த குறப்பெ ணையகி
காந்தவிந்து முகத் தயாபர
தேன்பொழிந்த கடப்பமாலிகை யணிமார்பா

தேங்குகங்கை யளித்த பாலக
ஞாங்கர்செங்கை பிடித்த காரண
சேர்த்தவன்பர் துதிக்கு மாரண குமரேசா

வேந்த தந்திமுகத்தினு ரொரு
மூன்றுகண்கள் படைத்த நாயகர்
வேண்டுதொண்ட ரகக்கிருபா நிதி துணைமோனே

வேங்கையென்ற விருக்கமாயொரு
பாங்கில்நின்ற சமர்த்தனே வயல்
மேயந்தசங்க மொலிக்கும் நாகையில் முருகோனே.

85 தனதத் தந்தன தனத்தத் தந்தன
தனதத் தந்தன—தனதான.

எடுப்புத் தண்டுகை பிடிப்புத் தண்குடை
யெழுத்துக் கஞ்சகம் விரலாழி

யிழைப்புக்கண்டுகை குழைக்குக்குண்டல
மிடைக்குச் செம்பொனி நரைஞானும்

மடிப்புச்சங்கிலி படுக்கைச்சம்பல
மலர்க்கைக் கஞ்சணமுள வேலாபர்

மதத்துப்பொங்கிய வலுத்தச்சண்டிகள்
மதித்துச்செந் தமிழ் புனையார்கள்

கடுக்கைப்பைந்தொடை முடக்குத்தண்பிறை
கயத்துக்கங்கையு மணி கேசர்

கருத்தக்கந்தரர் சிவப்புச்சந்தரர்
வெளுப்புக்கந்தர ருமை பாக

ரடக்கிக்கொண்டலை யெடுத்தத்தண்டலை
யமைக்கும் பஞ்சனை யெனுகாமை

யரற்குச்சங்கரர் தமக்குப்பைங்குழை
லுமைக்குச் சந்ததி முருகோனே.

86 தத்தனத்தன தத்தனத்தன
தத்தனத்தன தத்தனத்தன
தத்தனத்தன தத்தனத்தன — தனதான.

அற்பவிடைச்சியர் சொற்பமிலைச்சியர்
மைக்கண்வலைச்சியர் குத்துமுலைச்சிய
ரத்தம்வளைச்சியர் முததுனுளைச்சிய ரிளைஞாரை

யத்தமனத்தினில் மெத்தமயக்கிகள்
தப்பியவத்தை யளித்தசமர்த்திக
ளட்சரசுத்தி வழுத்துபசப்பிகள் மிகுருது

கற்பனைகற்றவர் நற்குணமற்றவர்
பற்கரையிட்டு மினுக்கியசித்திர
தப்பிதமெத்த வுரைத்தவசத்தியர் மதலீலை

தர்க்கமுரைப்பவர் வெட்கமுலெச்சையு
விட்டவர்மட்டற வொட்டிகுடிப்பவ
ரத்தொழிவிப்படி பெற்றபரததைய ருறவாமோ

கற்பகநற்றுணை பெற்றமகததுவ
வுத்தமசற்குண லட்சணமுத்தமிழ்
சுற்றவிலட்சண வச்சுதனுக்கொரு மருகோனே

கட்டழகைப்பெறு தத்தைகுறக்கொடி
யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய
தத்துதிரைக்கட லிற்புகுந்சுற வெணும்வீர

சிற்பரதற்பர வெற்பிலிருக்கை
படைத்துநித்திய சித்ரவிசித்திர
ருத்திரனுக்கொரு சொற்பொருளைத்தரு முபதேசா

திக்கையுத்தவர் பக்கமிருத்திய
வுத்தமபொற்கொடி சிற்பரைபுத்திர
செப்புமறைப்பொருள் மிக்குரகைப்பதி முருகோனே.

87. தானதனந்தந்தனந்தததத தானதனந்தந்தனந்தததத
தானதனந்தந்தனந்தததத — தனதான.

ஆணவமென்றுங்கலங்கிட்ட மாயையிடுதன்முடிபாநதிட்ட
வானசயிதென்றும் பொருந்திட்ட மெயலாலே

யாகமனந்தஞ் சிறந்திட்ட ரூபமனந்தம் பிறந்திட்ட
மாகவிறந்தும் பிறந்திட்டு மெலவேனோ

வீணிலலைந்துங் கடன்பட்டு மானமழிந்துஞ் சுகலகட்டி
மேனிமெலிந்துங் குடும்பத்தி லுழல்வேனோ

வீரியசுண்டன் புறப்பட்ட காலமறிந்தன் புடன்கிட்டி
வேல்வரிலென்றும் பதஞ்சற்று மருள்வாயே

பூணிலிலங்குடம்பிட்டதோள்பனிரென்றும்பெறுங்குந்த
பூதலமெங்க ணுஞ்சற்று மயில்வீரா

போரிநகங்குஞ் சரங்கற்கியாளொடுமண்டிந்தளம்பெற்ற
பூமியினின்றும் கரங்கொட்டுஞ் சரமாரி

[ற்ற
சேனைவுஞ்சென் றதிர்த்திட்ட சூரனைவென்றுந் திரம்பெ
செயுறுதுன்பந் துரந்திட்ட வடிவேலா

[த்ர
தேவர்வணங்குஞ் செழுஞ்செட்டி யேகுகநம்பன்றரும்பு
சேடபுரஞ்சந் ததம்பெற்ற முருகோனே.

88. தாத்ததன தானதன தாத்ததன தானதன
தாதததன தானதன — தனதான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டுணைகளேமனது
பூட்டவறியே னிதென மதுகேடு

போக்குமறியேன் வரவு நோக்குமறியேன் நிலவு
பூத்ததிரி நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியேனுலக

மார்ச்சுமறியே னுனது

திருநாமம்

வாழ்த்தவறியேனிலவு காத்த கிளிபோலவினி

வாய்ப்பதறியாதசிறி

யனை யாள்வாய்

நீற்றையணிதேவவறு கார்த்திகைகுமாரபவ

நீக்குகதிரோச தணிகையில்

வாசா

கேர்த்தியெனவேபுவவர் சாற்றுதமிழ்தேர்புவ

நீச்சுநதியார் மதலை

யறுகோடு

கீற்றுமதிரீடரவு ஆத்தசடையாரடியர்

கேட்கும்வர மேயுதவு

கயிலாசர்

கீர்த்திதரு மீசர்சரு பாக்கிய விராகவயர்

கேத்திர விராஜபுர

முருகோனே.

89. தனந்தத்தா தானதன தனந்தத்தா தானதன

தனந்தத்தா தானதன—தனதான

இடும்பைக்காளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை

யிறுங்கைப்போலே யிறுகு

மதனாலே

யெறும்புக் காகாரமிலே யிரந்திட்டாலோபியர்க

ளிரும்பைப்போலே மனது

கரையார்கள்

தொடர்ந்திட்டேகூடிவரு குடும்பப்பா ழானசுமை

சுமந்தப்பா போது மினி

முடியாது

தூரும்பைத்தூணுமெனவு விரும்பித்தானே யருள்செய்

தொலைந்திட்டேபோகும் வினை

யணுகாது

கடம்பைத்தோள்மேலணியு வசந்தத்தியாகாபுலமை

கரும்பைப்போலோது மறு

கனிவாயா

கருங்கட்டேவானை குறமடந்தைத்தேனூரிருவர்
கதம்பப்பூனாரமுலை யுழுமாபா

குடங்கைக்கேநேரும்விழி முருந்துக்கேநேரெயிறு
குரும்பைக்கேநேரு முலை மலைராஜர்

குலம்பெற்றேவாமுமயி விடம்பெற்றேநாளுமுயர்
குடந்தைக்காரோணர்தரு முருகோனே.

90 தந்ததன தந்த தந்ததன தந்த
தந்ததன தந்த—தன தான

மந்திரமறிந்து மெந்திரமறிந்தும்
வந்தனமறிந்து மியலான

வண்கலையறிந்து மிங்கிதமறிந்தும்
வம்புலவுகின்ற மலர்கூடுந்

தந்திரமறிந்து முன்செயலறிந்துஞ்
சந்ததம்வணங்கும் பெரியோர்கள்

தங்கலையறிந்து தொண்டிபடுகின்ற
சந்திதனையின்று தருவாயே

பந்துதனைவென்று கும்பமதைவென்று
பங்கயவரும்பி னெடுகுது

பம்பரமிகழ்ந்து தந்தியிருகொம்பு
பண்கிரிகுரும்பை யிளநீரைத்

தொந்தமெனவென்ற கொங்கைகுறமங்கை
தும்பிடமங்கை மணவாளா

துங்கவுமைதந்த சுந்தனெனவந்த
சந்தரமெய்கண்ட முருகோனே.

91 தத்தந்ததானதந்த தத்தந்ததானதந்த
தத்தந்ததானதந்த—தனதான

பத்தஞ்சதாருமந்த பொற்கொண்டை யாழிதண்டை
பட்டொன்றுதாரு மென்று முலைமூடு

பைகொன்றுவேணுமென்றுகச்சொன்றுவேணுமென்று
பட்சங்களாக மைந்த ரொடுபேசி

முத்தம்பிவாரு மெங்க ளத்தம்பிவாரு மந்த
முச்சந்திவீடி தென்று மறியீடோ

முட்டிந்த வேளையின்று ரொக்கங்கள் தாருமென்ற
முற்கந்தமாதர் தங்க னுறவாமோ

வத்தங்க ளாறிரண்டு பொற்கஞ்ச மூவிரண்டு
மக்கங்களா றிரண்டு முளசேயா

வக்கங்கைகுடி நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வத்தங்குமார வம்பர் பணிபாதா

வுத்தங்கனே சிறந்த வெற்பெங்கு மேவுகந்த
வொப்பொன்றி லாத செங்கை வடிவேலா

வுச்சங்க ளாகவந்து திக்கெங்கு மேநிறைந்த
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

92 தந்தாதத்தன தான னுதன
தந்தாதத்தன தான னுதன
தந்தாதத்தன தான னுதன—தனதான

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே மெனை
யங்காடிப்பத ராககுதையிடை
மிஞ்சாமற்றணி போக்கவே பல பண்டாலும்

வெம்பா.மற்றுயர் தீர்க்கவே வரு
சந்தாபத்தைசயு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தினை யீர்க்கவே வர

மருள்வாயே

மங்காமற்றரு பாக்யமா மது
கண்காணப்பெறு ரோட்சமா மது
வங்காரக்கிரி மேற்குலாவிய

சுடராகும்

வந்தேயிப்படி யாட்கொள்வாயிது
சம்பாகித்திடு தீர்த்தியா மிது
வண்டேவர்க்கரி தாகுமேன்மையு

மிதுவாகும்

கங்காபுத்திர கார்த்திகேய
கடம்பா சற்குரு மூர்த்தியாகிய
கந்தா பத்தர்க ளேத்தியே பணி

யிருபாதா

கண்டார் நெட்டுள வாகதியார் மிசை
பண்டே குட்டிய வேற்கையா யுல
கந்தான்முற்றிலு மோட்டியே வரு

மயிஸ்வீரா

சிங்காரத்தொடு காட்சியே தரு
துங்காவெற்பினி லாட்சியாய் வளர்
செஞ்சேவற்கொடி வாய்த்த சேவக

குமரேசா

செந்தேன் மொயத்திடு தோப்பு வாவிகள்
செஞ்சாலித்திர னுக்கமாய் வளர்
செம்பாகத்தமிழ் பூசுத நாகையின்

முருகோனே

93 தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன—தனதான

சூரணத்தைக் கற்றுந் துதிசெய
பூரணத்தைக் கற்றும புகழ்பெறு
வாகமத்தைக் கற்றுமபகர்முறை

பலபின

வாதரத்தைச் சுற்றும் பலபல

நான்மூசுததைச் சுற்றும் பொருளறி

யாதிருக்கிற் சுற்றினிறதில் வரு

பலனேது

பூரணத்தைப் பற்றும் ப்ரணவ

மா'மேழுததைச் செப்புங் குரவர்கள்

பொதசுக் கதைப் பெற்றன்புட னனு

தினம்நேதி

பூதியிட்டுப் புட்பநதனை நிகா

சாள்வழுததிப் பட்சுர்பெற வரு

பூதியததைச் செப்புபரகதி

தருவாயே

வாறணத்தைக் கட்டுந் துவசவி

சாகவெட்டுத் திக்கும்புகழ் மயில்

வாகனத்திற் சுற்றும் பவனியில்

வருவோனே

வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர்

குரைவெட்டிக் குத்துந் திறலினில்

வானவர்க்குத் துக்கங்கெடவிடும்

வடிவேலா

வேரகத்திற் றிக்கெண் பழமுதிர்

சோலைவெற்பிற் கொற்றம் பெறுகும்

ரேசசெட்டிப் பட்டம்பெறுசர

வணநாதா

ஈசன்மூக்கட் சுத்தன் பசுபதி

நாகையிற்பட் சுத்தன் சிவனொடி

ராசியத்தைச் செப்புங் குருபர

முருகோனே

94 தனதத்தனதா தனதத்தனதா

தனதத்தனதா—தனதான

வறுமைப்பிணியா லுழலப்படுமோ

வலையிற்படுமா

னெனவேதான்

மனதிற்குறையோ கடலிற்பெரிதாய்

மலையிற்பெரிதா

மதனாலே

சிறு னுட்படவே தலையிற்பொறியோ
தின்மிப்படியே

யலேவேனோ

திருவுற்றிடவே நிதியைத் தருவாய்
திக்குப்பொற்பதமே

தருவாயே

மறையிற் பெருமாள் வணிகப்பெருமாள்
வனசப்பெருமாள்

துதியாகு

வடிவப்பெருமாள் புலமைப்பெருமாள்
மகரப்பெருமா

ளெனும்வீரா

வுறியிற்றயிப்பா னுகர்பொற்றிருமா
ஊசிதப்பெருமாள்

மருகோனே

யுயிருக்குயிரே யறிவுக்கறிவே
வுரகைப்பெருமாள்

முருகோனே.

95. தந்தத்தனதானதன தந்தத்தனதானதன
தந்தத்தனதானதன — தனதான.

மஞ்சட்குளியாலு மிரு கொங்கைக்குறியாலு மிரு
வண்கைத்தொடியாலு மிள

நகையாலும்

வஞ்சிக்கொடியா மிடையில் வெண்பட்டதாலு மழை
மஞ்சட்குலமாலு குழல்

முடியாலு

மின்சொற்கிளிபோல்வொழிகள் கொஞ்சிக்கொள்வாருமரு
விற்பச்சுகலீல புரி

வகையாலு

மென்னைக்குள வாலிபர்கள் தங்கப்பொருளே கவரு
மிந்தக்கள வேசியர்க

ருறவாமோ

வஞ்சொற்குமரா பழனி செந்திற்குமரா வழி
லந்தக்குமரா வடிவம்

நிகரான

வந்திக்குமரா வடியார் சிந்தைக்குமரா வயிற்சி
னங்கைக்குமரா குமரி யருள்பாலா

விஞ்சைக்குமரா வமரர் தஞ்சைக்குமரா வருண
விம்பக்குமரா கருணை முகமாறா

விநதைக்குமரா வமிர்த கங்கைக்குமரா வரிய
சங்கைக்குமரா வுரகை முருகோனே.

36. தத்தத்தனந்தன தத்தத்தனந்தன
தத்தத்தனந்தன — தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிற்பட்டிற்றந்தவகை
யுட்பட்டிருந்த வகை யறியேனீ

யொற்றிக்கையென்பதுவு மத்திக்கையென்பதுவு
மொக்கத்திரிந்த திலை யதனாலே

முற்பட்டிருந்தவினை யிக்கட்டு வந்ததிலை
முட்டிக்குனிந்த தனி லுழலாமல்

முப்பத்திரண்டறமு ரெட்சிப்பதுன்பெருமை
முத்திக்கிசைந்த படி தருவாயே

மற்பெற்றதிற்புயமு வெட்சிப்பசுந்தோடையு
மட்டுக்கதம்ப மணி திருமார்பும்

வட்டச்சதங்கையணி பத்மச்செழும்பதமு
மட்டற்ற சுந்தரமு முளதேகா

கற்பிற்சிந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி
கட்டிக்கரும்பினைய குறமாதா

கைப்பற்று துங்கவியல் வெற்பிற்பொருந்துமுனி
கற்கத்திருந் துரகை முருகோனே.

97. தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன—தனதான.

சோற்றாசைக்குழி தூர்த்திடாவிடி
லேற்பார்மற்றவர் வாக்குமன னெரு
தோப்பாய் மெத்தவு மேத்தாவிடாறு மெலிவேனே

தோற்பாடித்தனநீக்குவா யமர்
சாத்தானத்தி லேற்றுவாய் பலர்
தூற்றாமற்பதர் போக்குவா யினி யதல்லாதே

காற்றாடிக்கிணை யாக்கியே யெனே
யாட்டாமற்பர மேட்டிதான் மறு
காற்பாரித்புக வோட்டிடா துன சருளாலே

காப்பாரிப்புவி தோற்றும் ஞானமு
யாழ்ப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமற்றிரி சூட்சமேதுள புகல்வாயே

மாற்றாசைக்கழு வேற்றவே திரு
நீற்றால்வெப்பையு மாற்றவே தமிழ்
வாக்கார்சொற்கய மூர்த்திமே லருள் புரிவோனே

மார்ச்சாலததொடு கூட்டமா யெலி
போர்க்கேயுறறிட வேற்ற ரூரண
வாய்ப்பாகப்பொரு வேற்கையா லடு மயில்வீரா

கூற்றேயப்பத நீட்டுவோ னுயர்
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிச்சிவ னுத்திமாலைய னுமைபாகன்

கோட்டானக் கெழில் வாய்த்ததாதையி
னேற்றுனெற்றியி னோக்கிலே வரு
கோப்பாருத்தம ரேத்து நாகையில் முருகோனே

98. தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன — தன தான

குருட்பைக்குச் சரியா முலைச்சிய
நிருமபுகுச் சரியா முளத்தியர்
குடங் கைக்குச் சரியாம் விழிச்சியர் விலைமாளுர்

குடம்பைக்குட் கிள்ளேபால் மொழிச்சியர்
நிதம்பத்தைப் பணமாந் விற்பவர்
குலங்கெட்டுக் குலமா நுளைச்சிய ரறிவீனர்

மருங்கிற்பட் டிடையே தரிப்பவ
மரம்பைக்குச் சொடையே நிகர்ப்பவர்
மணங்கட்டிக் குதலே முடிப்பவர் மதுபான

மதர்பெற்றுச் சுரமே கொடுப்பவர்
விருந்திட்டுப் பகையே விளைப்பவர்
மருந்திட்டுப் பொருளே பறிப்பவ ருறவாமோ

வருபபத்துத் தலைராவணர்க் கொரு
சரங்கதாட்டுப் புலவரை ரெட்சைசெய்
தரங்கத்திற் குடியா யிருப்பவர் மருட்கோன

யாங்குக்கொற் றடையே யெரித்தவர்
தரங்கத்திற் கறையே யுதித்திட
வடங்கததுய்த் திதிமா மிடற்றினர் கயிலாயா

சிரவங்கப்பெற் றிடுமீசர் முக்கணர்
மடநடைககுப் புறமே யளித்தவர்
சினம்பற்றிப் புரமே கொளுத்திய நகையாளர்

செவந் தட்டுத் துகர்மேனி பெற்றவர்
தரும்பொற்புக் குகனே மிகுத்திடு
சிலம்புக்குத் திருநாகையிற் கிறை முருகேன.

99 தத்தன தனதன தந்த தானா
தத்தன தனதன தந்த தானா
தத்தன தனதன தந்த தானா—தனதான

எத்தனை மதகரி சிங்கமாமோ
வெத்தனை யயமொரு தங்கமாமோ
வெத்தனை குவளைகள் கஞ்சமாமோ குளமோரி

யெத்தனை கழியொரு கங்கையாமோ
வெத்தனை நதியொரு சிந்துவாமோ
வெத்தனை தகரொரு தந்தியாமோ விதல்லாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
வெத்தனை தருவொரு சந்தாமாமோ
வெத்தனை யழகு கந்தாமாமோ வனமாதா

வெத்தனை நகரொரு கஞ்சியாமோ
வெத்தனை துளசிமேயர் கொன்றையாமோ
வெத்தனை கடவுளர் கந்தனே நீ டியனவாமோ

லத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
தத்தையை நிகர்குற மங்கை நேயா
வற்பல விழியுமை தந்தடாலா குணசீலா

வுச்சிதமுளபனி ரெண்டுதோளா
வெற்பினை யெனுமா விந்தபாதா
வொப்பறு குருபர கந்தவேளே யனுசூலா

முத்தியை யுதவிய செந்தில் வாழ்வே
புத்த முத்தியை குறிஞ்சியானே
முப்புர மெரியிடு தம்பிரானார் தருபாலா

முச்சக மிசைபெற வந்த தூயா
பத்தர்கள் முனிவர்க ளாண்டர்கோவை
முத்தமி முரகைமெய் கண்டவேல முருடகாணே

100 தான தனத்த தான தான கனகநத தான
தான தனத்தநத தான—தன தான.

மேருவையடைந்தகாக மாடுமனவிருமயினாளு
மெயுனையடைந்த வேழை யலவேரயான

மெருருவா தஞ்சமேது நீயலது ரொச்சமாக
வேயடிமை கொணடிடாத ினவேது

சூரியனை மடிச்சித் தாமரை யனந்தகோடி
தொலுமவனனபு வேணு மதுபோலே

கோகையின மகிழ்ந்துலாவு சேர்வையிரு கண்கொள்க
சோதியொளி தந்துபாத பலாதாரை

சீருவதலங்களுடாழி கார்மழை பொழிந்து வாழி
சேவலுமக வாழி மிலவாழ்

சுயறை கட்டமபு ிவஸ்னொடு செவகைவாழி
செக்கிர மடங்கல வாழி மறைவாழி

வார்த்துழைவகுராகை யாலயரிருந்து வாழி
மாதுகுறையகைவாழி கயராத

வாழியதிலைசா னடாவாழி நானைவரு ரெவசனநாழ்
வாழுதி மெய்கண்டவே யருக்கோன.

ஸ்ரீ பெய்கண்டவேலவர் திறப்புகழ்

விஞ்ஞாபனம்

ஸ்ரீ மெய்கண்டமூர்த்தியை நேரிற்செண்டு தெரிசித்து அவரதருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பாடவாரம்பித்த இவ் வழகுமுத்துப்புலவர் தாம் திருவாய்மளர்ந்துள்ள நூல்நீளி லொன்றாகிய இத்திறப்புக்கழிநீற்றில் “நாகைவருநெங்கு வாழ்” யென்று கூறியிருப்பதைப்பற்றி இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் அறிகுதுகொள்ளவேண்டுவ தத்தியாவசியக் காதலால் அவற்றையிங்கு தெரிவிக்கலானோம். இந்நாகை மாநகரம் வெகு காலங்கட்குமுன்னர் உலாந்தாகவான்மெ ண்டாரால் ஆளப்பட்டு வந்தகாலத்தில், அக்கவான்மெண் டில் பெரிய உத்தியோக பதவியிலமர்ந்திருந்த ஆனந்தநோ ங்கப்பிள்ளை யென்பவர் இந்த ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதக் கடவுளின் பக்தராக விருந்ததாகவும், அக்காலத்தில் இப் போதுள்ள சம்படி பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் திருக்கோயில் கொண்டிருந்த இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்டவேல வரைத் தற்போதுள்ள விடத்தில் ஷே ஆனந்த ரெங்கப் பிள்ளையவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்விக்கப் பெற்று வந்த அந்தநாளில் இவ்வானந்தரெங்கப்பிள்ளை என்பவரார் கனம் கைதலஸ்நானஞ்செய்து நித்திரைபுரியுங்காலத்தில் ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவர் சொற்பனத்தில் பிரத்தியக்ஷாராகிநீமாத்திரம் சுகந்தஸநானஞ்செய்து சுகம்பெறுவதோ? வென்று தெரிவிக்க, அன்றுமுதல்கவாமிக்கும் சுகந்ததைலாபிடே கம் ஷே பிள்ளையவர்களால் நடத்திவரப்பட்டது இப்படி மெய்கண்டவேலவரைக் கைகண்டதெய்வமாகப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கண்டு வாழ்ந்துவந்த இவ்வுத்தமப் பக்தியாளரை த்தான் இந்நூலாசிரியராகியபுலவர் பெருமானும் வாழ்த்தியிருக்கின்றனர் இப்புண்ணியசீலர்களைப்போல் ஒவ்வொருவரும் மனமொழிமெய்களால் ஸ்ரீ வடிவமகக்கடவுளைவழி பட்டு தங்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவதோடு இவ்வரு மையான நூலை ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரின் கருணைப்பிரசாதங்கொண்டிவாழ்ந்துவர திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திடுகின்றோம். சுபம்.

